

RUH ve MADDE

Eylül 2011 Yıl:52 Sayı:620 (KDV Dahil) 5 TL

Mitoloji, Astroloji Ve Yaratılışın Öyküsü

Serap Şengöz

Bilincin Niteliği

Dr. Maurice Nicoll

Tekrardoğuş İnançının Yedi Modern Kaynağı

Hans TenDam

100.000 Yıllık Bir Uygarlık

Colin Wilson

ISSN 1302-0676

20

9 771302 067015

Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!

Janet Cunningham - Michael Ranucci

"Yazarlar ruh eşi kavramıyla ilişkili mitlere meydan okuyarak ve ruh eşi ilişkilerinin farklı türlerini tanımlayarak büyük bir hizmet yapmaktalar. Egoyu aşan ruhsal bağın bir ruh varlığı bağı olduğunu ve Ruh Eşi ilişkilerinin, Tanrısal Kaynakla birleşebilmelerinden önce, öğrenme ihtiyacında oldukları dersler için yeryüzü planında ihtiyaç duydukları mücadeleleri (çatışmaları, acıyı ve kaybı) yarattığını okuyucuya tekrar tekrar hatırlatıyorlar. Zorlu bir ilişki nedeniyle mücadele etmekte olan herkes bu kitaba sık sık başvuracaktır."

Betty B. Binder

Tekrar doğuş semineri öğretmeni; Past Life Regression Guidebook (Geçmiş Yaşam Regresyonu Rehberi) adlı kitabın yazarı; Association for Past Life Research and Therapies'in eski başkanı.

152 sayfa, Meta Yayınları

Çocukların Unutulan Dili

Lillian Firestone

Çocukları bütünlükle, ideallerle ve kendi başarılarına düşünebilme becerisiyle yetiştirmek için Gurdjieff'in özgün yöntemlerini sergileyen ilk kitap! Çocukların içsel yaşamı, onların dillerini unutan birçok yetişkin için bir gizemdir. Bu kitap, çocukların kendileri tarafından yazılan birçok değerlendirmeyi içeriyor ve onların umutlarının, düşüncelerinin ve hislerinin benzersiz dünyasına ilişkin bir dizi canlı işaret sunuyor. Bu çalışma, çocukların bir yandan hayatı beceriyle ve cesurca deneyimlemesi için koşullar oluşturmayı, diğer yandan da kendi öz doğalarıyla ve gerçek benlikleriyle temas halinde kalmalarını amaçlayan George I. Gurdjieff'in fikirlerini temel almaktadır.

304 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Excido

Aysun Bitir

Uşak ve Manisa'daki kapılardan girip yeryüzüne hiç çıkmadan Kapadokya'ya ulaşmak, İran'da Tebriz'e ulaşmak inanılmaz! Hiç korku duymadan Türkiye'nin altındaki geçitlere adım atmak ve dünyanın gidişatını anlamak... Sanırım insanlığın bilinç seviyesi henüz buna uygun değil. Yazar kitapta çok bilgiç görünen, bir o kadar da ürkek dünyalılara sesleniyor. Konuşulmayanları, konuşulamayanları cesur yüreklilikle açık ve sağlam temellerle açıklıyor. Kısacası, bir "öteki gündem." Artık kendimize ve dünyaya başka bir gözle bakmanın zamanı... Okuyun, korkularınıza iyi gelecek.

160 sayfa, Meta Yayınları

300 Soruda Deneysel Ruhçuluk

Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz

Bu kitap, Allan Kardec'le parlayıp Bedri Ruhselman'la doruğa ulaşan deneysel spiritüalizm veya ruhçuluk alanına ilgi duyup, bu alandaki temel bilgileri kısa zamanda edinmek isteyenler için başlangıç/temel el kitabı olarak hazırlanmıştır. Ruh, hayalet, Allah, evren, boyutlar, öte-alem, İlahi Yasalar, mukadderat, ölüm-ötesi, rüyalar vs. hakkında aklınıza takılan pek çok sorunun yanıtını bu kitapta bulacaksınız.

300 Soruda Deneysel Ruhçuluk, Türkiye'de deneysel spiritüalizmi ve deneysel neo-spiritüalizmi soru-cevap tarzında sunan ilk kitap olma özelliği taşımaktadır.

272 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

SEVGİLİ OKUYUCULAR

ZAMANIN dışında, gerçeğin içinden sesler yükseliyor, gezegen soluklarını değiştiriyor. Bildik çabaların kaydının tutulmadığı anları yaşamaya başladık. Yani kendi değişimimiz ile ilgili attığımız adımlar geçmişti temizlemeye ait pozitif girişler değil ise, işimiz zor. Karmik tortular, astral yüklerin kozmik olarak kayıtlardan çıkarılıp temizlenme zamanları için yaşadığımız aylar ve önümüzdeki kısa zamancıklar artık yeni bir bilinç ve tutum, tavır alanına doğru açılıyor.

Takvimin bu niteliksel değişimini Mayalar binlerce yıl önce haber vermişlerdi. Her dönem üzerine yüklenen simgeselliklerle, uzak gelecek diye ötelenen o anlar şimdi ve yarın oldu. Gerçeğin kendisi yaklaştı ve yerine oturdu.

Üzerimizdeki tanınmış, öğrenilmiş kimliklerden ve üç boyutlu dünyadan ayrışma zamanı geldi de geçiyor. Peki, ne yapacağız? Öncelikle kendi üzerimizdeki bireysel plan ve vazifelerimizi öğrenip bu dönüş ışığına geri katılmak başlıca işimiz.

Yaşam ışığına düşen gölgeler artık kalkarak, gerçek hayatın filizlendiği, içinden ışığın kendi özüne dönüşünün tekrarlandığı göreceli bir an. Bu gezegenin eğitimi, sorumlulukları değişiyor; sevenleri, sevilenleri, eskide kalan tüm hasretleri bütünüyle bitiyor. Yeni bir aşk ateşi parlıyor.

Gönüllerin ötesinden gelen, zaten özü hareket olan dinginlikten, sükunetten gelen ses yapılacak işleri sıralıyor.

Ülkemizde yapılacak işler var. Ruh ve Madde ailesi, metapsişik harekete gönül verenlerin tümü içlerine düşmüş olan son dönem ateşini parlatmak için bekliyorlar. Gerçek ışığa dönüş meşalesi eylemine başladığı andan itibaren tek tek ışıklar yanacak, büyük ışıkla birleşmek için kendini daha önce yapılmış işlerin vazife sorumluluğu ile bir sonraya enkarne edecek Metapsişik ailesi, üzerine düşeni her zaman yaptığı gibi, insanlık ailesinin bilincine yeni bir duruşu öğretmeye, anlatmaya hazır.

Daha önce de birçok şekil ve biçimde yaptığı gibi hazır.

Kalbi açık olanlar işitecek.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2011 Sayı: 620 Cilt: 52

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **İmajinasyon** Dr. Bedri Ruhselman
- 9 **Realitelerin Tespiti**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Bilincin Niteliği** Dr. Maurice Nicoll
1. Bölüm
- 15 **Bereket, Bolluk Çalışmasından Aktarımlar**
Derleyen: Şebnem Geylani Cebbaroğlu
- 21 **Kayıp Uygarlıkların Olağanüstü Müziği** J.L. Degaunenzi
- 26 **Birleştiren Bilgi-Asıl Olan Yolculuktur** A. Cemal Gürsoy
- 28 **100.000 Yıllık Bir Uygarlık** Colin Wilson
- 35 **Mitoloji, Astroloji Ve Yaratılışın Öyküsü** Serap Şengöz
1. Bölüm
- 41 **Tekrardoğuş İnancının Yedi Modern Kaynağı** Hans TenDam
- 47 **Çocukların Kayıp Dili** Tracy Cochran
Kitap İncelemesi
- 51 **Yin ve Yang**
Sembollerden Seçmeler
- 52 **Geçmiş Yaşam Terapistiyle Röportaj** Jale Önder
1. Bölüm
- 56 **Solioonensius** Anthony Blake
3. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

İmajinasyon

Dr. Bedri Ruhselman

VARLIKLARIN ancak insanlık aşamasında başlayan bu kurucu yetisini Üstad şöyle tarif ediyor: “İmajinasyon bir şeyi ruhta suretlendirmektir.”

Bir şeyi ruhta suretlendirmek ile gelişigüzel zihinde bir şeyi suretlendirmek anlamına gelen hayal etmeyi birbirine karıştırmamak gerekir. Bundan dolayı Türkçeye “hayalde canlandırma” diye çevireceğimiz imajinasyonu incelerken tasarı halinde kalan zihinsel işlemde başka bir konu üzerinde bulunduğumuzu okuyucularımıza hatırlatmak isterim. Hayal etme olağan bir düşüncedir ve bu konuda uzun uzadıya sözünü edeceğimiz hayalde canlandırma yetisinin yüksek değerlerine asla sahip değildir.

Bir şeyi ruhta suretlendirmek ruhun maddeler üzerindeki etkinliğini kullanması ile başa baş gider. Ve ruh, etkinliği ile bir objeye şekil vermek istediği zaman onu imajinasyon yetisinin yardımı ile yapar. O halde, imajinasyon ruhun incelenmeye değer, tanıdığımız en yüksek yetilerinden biridir.

İmajlar gerek doğrudan doğruya bir insanın ruhunda oluşmuş olsun, gerek başkalarından gelmiş olsun, ilgilendikleri kozmik maddelerden kendilerine uygun kalıpları oluşturmuş bir halde bulunur. Şu halde, imajine edilmiş her şey fizik alemimizdeki kaba tezahürlerini göstermeden önce süptil kozmik maddeler aleminde gerçekleşmiş olur. Ruhsal etkinliğin imajinatif gerçekleştirmelerine ait elimizde çok örnek ve tecrübelerle dayanan deliller vardır. Ruhun etkinlik niteliğini incelemeye az çok yardımı olan bu imajinatif gerçekleştirmelere yabancı kalmamak ciddi araştırmacıların ihmal edemeyeceği bir iş olmalıdır.

Hepimizin yapabileceği basit bir tecrübe vardır: Elinize bir kalem alınız, ucunu bir kağıda dayadıktan sonra bütün varlığınızı bir şekil, örneğin bir daire üzerinde toplayınız, o kadar ki o anda sizin için ruhunuzda canlandırdığımız bu daireden başka bir şey mevcut olmasın. Ruhunuzda yeterli derecede bu daireyi canlandırabilmeniz için bir süre beklemeniz ve böylece kendinizden geçmeniz gereklidir. Bunun da sebebi ruhunuzun maddeden, maddi ilgilerden az çok kurtularak imajinasyon yetisini nispeten daha çok etkin olan serbest iradesiyle kullanabilmesini olabildiğince sağlamaktır. Bu durumu sağlayınca elinizin hemen kendi kendine harekete geçtiğini ve sanki iradenizin dışındaki bir

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal'ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzümlere okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

kuvetle yönlendirilip idare edildiğini görmekte gecikmezsiniz. Eliniz, hatta bazen dikkatinizin de takip edemeyeceği bir hızla birçok daireler çizmeye başlar. Bu ne demektir? Telkindir diyeceksiniz, değil mi? Fakat bununla ne demek istiyorsunuz?

Sinirleri harekete geçiren akışkanlardan daha önce bahsetmiştik. Sinirsel merkezlerde üretilen bu kuvvetler sınır yollarından geçerek fizyolojinin henüz açıklayamadığı bir şekilde adalelere tesir eder ve onların gerilmesini veya gevşemesini gerektirir. Bu ince, dengeli ve ahenkli hareket fonksiyonunu sağlar. Bu hareketlerin maksatlı çalışması ancak bunu oluşturan kör akışkana şuurlu bir varlığın tesir etmesiyle mümkün olur. Bu tecrübeye ruhunuz bir

daireyi imajine etti. Bu imajinasyon perisprital titreşimler yolu ile sinirsel merkezlerdeki akışkana tesir ederek orada daire şekilleri meydana getirdi ve bu daire titreşimlerini üzerinde taşıyan akışkanın hakimiyeti altında bulunan adaleleriniz zorunlu olarak, otomatikman onun titreşimlerine uydu ve daireleri kolunuza çizdirmeye başladı. Bundan dolayı, bu etkinlik serbest iradenizle meydana geldiği için şuurlu alanınızda değildir ve bu sebepten dolayı siz onu yabancı bir kaynaktan geliyormuş gibi kabul edersiniz. Halbuki o sizin öz malınız, yani ruhunuzun malıdır. Ve hayalde canlandırma yolu ile meydana gelmiş bir otomatizmadır.

İmajinasyon yolu ile ruh, beden içindeki sinirsel akışkanlar üzerinde

meydana getirdiği bu hareketler gibi hareketleri, iradesine uygun bir hedefe doğru ilgili bulunduğu bütün kozmik maddeler üzerinde ortaya çıkarır. Nitekim metapsişik tecrübeler esas olan bütün telestezik* ve telekinetik**

* İnsanın duyma ve anlama yeteneklerinin olağanüstü bir keskinlik kazanması şeklinde görülen psişik hallerdir. Telesteziye giren psişik yetenekler durugörü, duruişiti, psikometri, önsezi, telepati, önceden bilme, keşif gibi yeteneklerdir.

** Fizik medyumlar celse esnasında çeşitli eşyaları, el veya başka bir şeyle temas etmeden, uzaktan harekete geçirebilirler. Bu olayda başlıca etkenler medyomdan çıkan "görünmez haldeki ektoplazma" ve zıt-çekim gücüdür. Zıt-çekim özel bir yapıya sahip, dalga boyu, amplitüdü ve voltu değişik bir enerji türüdür. Her insanda vardır fakat geliştirilmesi gereken bir yapıya sahiptir.

olayları en doğru olarak ancak bu yoldan açıklayabiliriz.

Kainatta mutlak boşluk yoktur. Her yer maddelerle doludur. Bu maddelerin sonsuz akışkanlık derecelerinde uzanıp gitmesi, birçoklarının bizim idrakimizden uzaklaşmasını ve bunun sonucunda da idrakimizde birtakım boşlukların ortaya çıkmasını gerektiriyor ki boş dediğimiz şey işte budur. Boşluk anlayışı bilgisizlikle orantılı olarak artar. Bir cahile göre hava ile dolu boş bir şişenin içinde hiçbir şey yoktur. Tıpkı bunun gibi hava zerrecilerinin arasındaki mesafelerde de hiçbir şeyin var olmadığını zanneden

öncekinden daha az cahiller vardır. Fakat "boşluk" denilen kavramın kuruntudan ibaret olduğunu kabul edenler bilirler ki bir insanın sinirsel merkezlerinden parmak uçlarına kadar uzanan sınırlarındaki akışkanlar ruhun imajlarını nasıl taşıyor ve kaba maddeler üzerinde tezahürlerini gösterebiliyorlarsa bütün kainatı, bütün "boşlukları" dolduran kozmik maddeler de öylece imajları taşıyarak uzayda imajinasyon ürünlerinin objektif değerlerini sonuçlandırıyorlar. Bu imajların bizim tarafımızdan duyulup duyulmaması, onları taşıyan maddelerle duygu araçlarımızın ilgi derecesine bağlı bir meseledir. İşte, metapsişik bir süjeyi, bir medyomu hazırlamak demek onun sinirsel akışkanlarını, bu kozmik titreşimleri alabilecek bir hassasiyet derecesine ulaştırmak demektir. Bu yapılnca bütün kainatı dolduran, normal duyguların almadığı binbir çeşit varlığa ait imajları yakalamak mümkün olur.

İmajinasyon ürünlerinin objektif birer varlık halinde değer kazanmaları birçok tecrübelerle sabit olmuş bir hakikattir. Bu tecrübelerden bir iki tanesini bu konuda bir fikir verebilmek için kısaca yazmayı faydalı görüyorum. Öncelikle Dr. Ochorowicz'in fotoğraf plağı ile bu imajları tespit etmek için yaptığı tecrübeleri hatırlatmak isterim:

Dr. Ochorowicz'in dolunay halindeki Ay'ı düşünmekte olan süjesinden 30-40 cm uzak bir mesafede fotoğraf plaklarını bir süre tuttuktan sonra onları banyo etmiş ve üzerlerinde dolunay halinde Ay resminin ortaya çıktığını görmüştür. Hatta bu imaj plakta o kadar kuvvetli bir iz bırakmıştır ki pozitif hayalin tespiti için klorürlü kağıdın beş

saat, bromürlü kağıdın ise 80 saniye güneş ışığına maruz bırakılması gerekmiştir.*** Bu tecrübe ile elde edilmiş fotoğrafı ödünç aldım. Bu resim imajine edilmiş, uydurulmuş fakat kozmik maddeler arasında gerçekleşme zemini bulmuş bir imajdır.

Bu tecrübe açıkça gösteriyor ki süjenin ruhunda mevcut imajlar kimyasal bir tepkime meydana getirebilecek kadar maddeler üzerinde etkin olmakta ve onlara iradi şekillere uygun değerler vermektedir.

Diğer bir tecrübe de şöyle yapılmıştır: Süje ipnoz haline girdikten sonra, kendisine siyaha boyanmış bir disk gösterilmiş ve bunun bir kenarında bir imajın, örneğin bir üçgenin var olduğu telkin edilmiştir. Süje bu hayali şekli orada görmeye başlayınca disk kaldırılmış ve arkasına süjenin hayali gördüğü yerin hizasına kimsenin fark edemeyeceği gizli bir işaret yapıldıktan sonra, kendisinden hiçbir şekilde ayırt edilmesi mümkün olmayan diğer 15-20 diskle karıştırılmış ve bütün diskler süjeye birer birer gösterilmeye başlamıştır. Süje sözü edilen işaretli diske gelinceye kadar gördüğü bütün disklerde hiçbir şekil görmediğini söylemiş fakat işaretli diske gelince onun üzerinde ve aynı noktada önceki üçgen şeklini görmeye başlamıştır. Demek disk üzerinde görünen şekiller süjenin kafasında değil, dışarıda oluşmuş bulunmaktadır. Nitekim bunu soruşturmak için yapılan tamamlayıcı tecrübelerden bu konuda hiçbir şüpheye meydan vermeyecek kesin sonuçlar alınmıştır: Örneğin, dışarıdaki imajla süjenin arasına ince

*** Henri Durville, Cours de Magnétisme personnel, 1920.

veya kalın kenarlı mercekler konduğu zaman, merceklerin türüne göre hayaller süje tarafından daha büyük veya daha küçük görülmüştür; aynı şekilde araya bir prizma konunca süje iki hayal gördüğünü söylemiştir. Halbuki süjenin bu bilgiyi uyduracak kadar optik bilgisi yoktur.

Aslında her biri ruhun imajinatif faaliyeti ile meydana gelen bedenimizin içindeki organik ve hayati bazı tezahürlerin son zamanlarda bazı ince yöntemlerle dışarıda tespit edilebilmesi bu yolda, henüz çok ilkel olmakla beraber, atılmış ilk akademik araştırma adımlarından biri gibi kabul edilebilir. Dahili tıpta birçok ilerlemelere yol açan elektrokardiyografi bunlardan biridir. Bu sayede kalbin hareketlerinden doğan ve şimdiye kadar bilinmez kalan elektrik dalgalarını filmlerinde tespit edebiliyoruz. Aynı şekilde elektroensefalografi ile de beyinde çeşitli ruhsal faaliyetlere karşılık gelen bazı titreşimleri tespit etmek mümkün oluyor. Kilometrelerce uzak mesafelere, hemen hemen zaman kavramımıza sığmayan bir hızla varan radyodifüzyon postalarının haberleri odamızdaki bir makineyi sarsacak kadar objektif tezahürleri gösterirken ondan daha yüksek bir güç olduğu meydana bulunan fikir dalgaları neden objektif değerden yoksun bulunsun?

Özetle, bütün imajinasyon ürünleri objektif değere sahiptir. Fakat bunları yakalayabilmek için bu imajları üzerinde taşıyan, maddesel titreşimlerle ayarlanmış duyu organları gerekir. Kendi sinir

akışkanlarını bir insan ne derece bu imajinatif objelere ait titreşimlerle ilgilenecek kadar hassas bir hale koyabilirse o insan için kainatın sınırı o kadar genişler. İşte, metapsişik araştırmalarda biz medyomlara bunun için değer vermekteyiz. □

Kaynak: Dr. Bedri Ruhselman'ın Ruh ve Kainat eserinin 2. cildinin 368-374. sayfalarından yapılan alıntıyı Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Realitelerin Tespiti

Celse: 59, 14.01.1965

IMDİ sizler de dozunda bir hareket yapmak mecburiyetinde olduğunuza göre, şöylece düşünürsünüz: “Ben sezgilerime ve elimdeki bilgilere göre, şu türlü davranışlarda bulunuyorum. Hadisatı şu şekilde tefsire ve karara bağlıyorum. Benim, benden gayri olanlarla aramızdaki bu fark, bana bazı şeyler de yüklemektedir. Mesela ben, başkalarına, onların faydaları için bazı hareketlerde bulunmalıyım.” Burada siz, oldukça çeşitli müşahedededen hareket ederek, insanların realitesini tespit etmek zorundasınız. Bu realitenin tespitini yapabilirseniz -ki bu aynı zamanda bu realitenin şartlarını ve prensiplerini de inzimam eder- o zaman, karşınızdaki insanların alış kabiliyetleri, tatbik ediliş cevvalikleri nispetinde, bazı şeyleri söyleyebilir ve bazı şeylerin yapılmasını isteyebilirsiniz. Bütün mesele, kendi durumunuzu aydınlığa çıkartıp, onun karşısında bulunan sair durumların derecesini tespit edebilmenizdir. Bu derecenin tespiti, onların şuur durumlarının tespiti demektir. Realitelerinin tespiti demektir. Hükmedişlerinin tespiti demektir. Siz bu tespiti, bir hayli yüksek derecede, yüzde itibarıyla, tahakkuk ettirebilirseniz, doz kendiliğinden belirecektir. Bizatihi belirecektir. □

bizatihi: kendiliğinden.
cevval: hareketli, canlı.
sair: başka, öteki.

Bilincin Niteliği

Dr. Maurice Nicoll

1. Bölüm

BİLİNÇ genelde farkındalık olarak tanımlanır ama bu tanımlama aslında kelimenin kendisinin ima ettiği anlamdan daha aşağıdadır. Bilinç kelime anlamı olarak “birlikte bilmek” anlamını taşır. Bu yüzden bilincin gelişimi demek “daha fazla birlikte bilmek” anlamına gelecektir ve bu da daha önceden bilinen her şeyle yeni bir ilişki doğuracaktır. Çünkü daha fazla bilmek demek her zaman, şeyleri başka türlü görmek demektir.

Bizim gündelik bilincimiz bizi kendimizle ve şeylerle ilişkilendirir. Uyku esnasında bilincimizin kalitesi değişmiştir. O belli bir tarz farkındalık ve ilişki sağlar. Uyandıığımızda bilincin seviyesi ve ilişkinin şekli değişir. Ama bunun doğruluğunu kabul etmekle birlikte yeni farkındalık ve ilişki seviyeleri sağlayan daha başka bilinç türlerinin olabileceğini düşünmeyiz. Yine çözümsüz zorluklarımızın, çaresizliklerimizin ve cevapsız sorularımızın çoğunun, doğal olarak sahip olduğumuz bilinç türü yüzünden zorunlu olarak var olduğunu ve yeni bir bilinç seviyesinin onların farkında olmamızı sağlayarak ortadan kalkmalarına veya onlarla tamamen yeni bir ilişki içine girmemize sebep olacağını da düşünmeyiz.

Bilinç bazen ışıkla karşılaştırılır. Bilincin artması ışığın artmasına benzetilir. Ama bilincin artması sadece daha önce bulanık olan bir şeyi daha berrak olarak görmek anlamına gelir. Nitelik değişmiştir. O an için onu deneyimleyen insanın kendisi değişmiştir. Değişen sadece bilincin niceliği değildir, onun doğası değişmiştir.

İngiliz nörolojisinin öncülerinden Hughlings Jackson sinir sistemi hakkındaki öğretisinde bilinci yüksek olanların aşağı olanları kontrol ettiği sinir düzeylerinin entegre bir sistemi olarak tanımlamıştır. Sinir sisteminin tek bir şey, tek bir birleşim, tek tip bir üniforma olmadığını anlamalıyız. O birbirine uyumlanmış ve merdiven prensibine göre sıralanmış ve görünüşe göre beynin korteksi -ki beynin kendisi de farklı sinir hücreleri katmanlarına veya düzeylerine sahiptir- tarafından idare edilen, sinir-hücrelerinin farklı gruplaşmalarından oluşan bir yapıdır.

İnsanın duyuşal görüş açısı seviyesinde kaldığı sürece varlık bütünleşmesini veya uyumunu bulamayacağına dair çok eski bir fikir vardır. Duyusal bir varlık olarak, yalnızca duyulardan yola çıkarak düşünen ve “dışarı,” görünen hayata dönen bir varlık kendisi olan karşısında ölü kalır. Onu evrenin duygusal tarafından gelecek herhangi bir şey de harekete geçirmez.

Modern bakış açılarına oranla daha zengin ve daha tamam olan daha eski görüşlerde insan uçsuz bucaksız, yaşayan bir evrenin çerçevesi içinde yaratılmış bir varlık olarak yer almaktadır, yani evren içinde ve yaşayan evren tarafından yaratılmış olarak. Böylece, sadece insan dünyada yer almaz, dünya da onun içinde yer almaktadır.

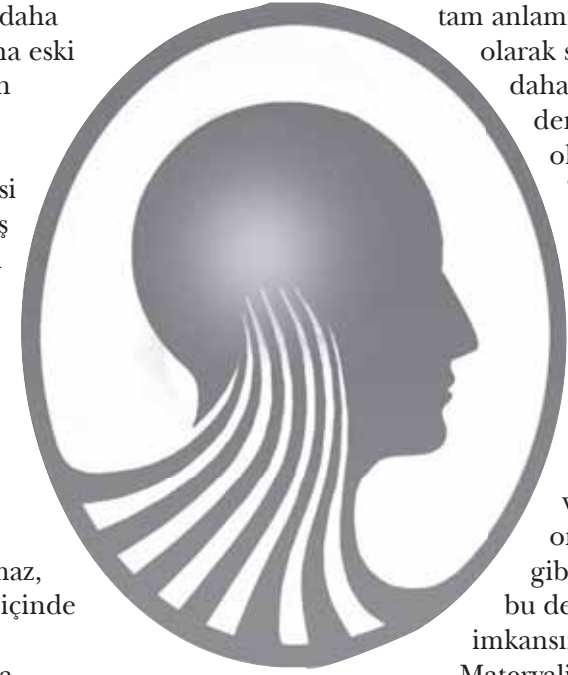
Merdiven veya “mükemmellik derecesi” fikri insan ve evren üzerine olan eski kavramların çoğuna sızmıştır. Evren farklı derecelerde. Ve insan, içinde bilinç ve anlayış gibi zihnin değişik seviyelerinden meydana gelmiş bir merdiven olan çok karmaşık bir yaratım olarak kabul edilirdi. Bu seviyelerden duyuşal olanı en aşağı olarak görülürdü.

Duyusal olanı bugünün “materyalist” görüş açısına bağlamak istiyorum.

Dikkate alınacak nokta, insanın içinde bir merdivende gibi sıralanmış gizli potansiyel gelişme dereceleri olsa bile hiç kimsenin bütünüyle duyuşal veya maddesel olan görüşünü dönüştürmeden kendi potansiyel varlığının bu merdiveninde yükselmeyeceğidir.

Bu görüşün arkasındaki psikolojik imalar gerçekten çok dikkate değer ve önemlidir. Duyulara dayalı veya materyalist görüş bizi kelimenin tam anlamıyla psikolojik olarak sınırlar. Böylece, daha yüksek bilinç dereceleri mevcut olsa bile, yalnızca “görünen şeyleri kanıt olarak aldığımız” sürece veya şeylerin sadece görünen, dokunulan ve maddesel yanı bizi ilgilendiriyorsa veya dünyayı sadece onu gördüğümüz gibi kabul ediyorsak, bu derecelere ulaşmamız imkansız olurdu.

Materyalizmin bakış açısı nedir? Onu açıklamak düşündüğümüz kadar kolay olmayabilir. Bizler bilmeden “materyalist”iz. Ve “materyalizm” her birimiz için sandığımızdan daha derin bir problem olabilir. Her şeyden önce, biz her şeyin açıklaması ve sebebini bulmak için onun baktığı açıdan dışarı (duyular kanalıyla) doğru bakıyoruz. Fenomenin/duyularla algılananın mutlak gerçek olduğundan yola çıkıyoruz. Açıkçası, materyalizm

duyulara ve fiziksel maddeye zihnin veya fikrin üstünde değer vermektedir.

Bilinen realitenin ardında daha yüksek düzeyde bir realite düzenini kabul etmek demek aslında materyalizmin yönünü tersine çevirmek demektir. Çünkü bu, duyuların kendilerinin doğrudan göstermedikleri ama aynı zamanda gerçekten işaret ettikleri, zihnin bir eylemiyle doğrulanabilir.

Materyalistler olarak biz, doğanın gizlerini açığa çıkaracağımızı düşünürüz ve çoğunlukla keşfettiğimiz süreçlerin gerçek yaratıcılarının bizler olduğunu farz ederiz. Kimyasal analizlerle onların yapılarının oldukça benzer olduğunu ve her birinin şu kadar karbon, oksijen, hidrojen vs. atomu içerdiğini bulabiliriz. Sonra onların niceliğini ve içlerinde bulunan

temel yapı taşlarını keşfetmekle, onların kendilerini keşfettiğimiz gibi bir eğilime kapılırız. Ama onların ne işe yaradıkları ve bu maddelerin arkasındaki fikir tamamen ayrı tarz bir düşünme düzenine aittir ve işte, materyalistler olarak görmemezlikten gelmeye çalıştığımız şey de tam budur. Biz onların neyi temsil ettiklerini, nereye ait olduklarını ve bağlantılı bir evrende ne rol oynadıklarını görmemezlikten geliyoruz. Niteliği görmemezlikten geliyoruz çünkü materyalistler olarak, içindeki her şeyin belirli bir rolü ve işlevi olduğu bağlantılı veya zeki bir evreni kabul etmiyoruz.

Bir şeyin en olumlu tarafı bütün bir şey olmasıdır. Biz bir şeyi asla bir bütün olarak ele alıncıyızda mevcut olan özel nitelikleri, faydası ve amaçlarını göz ardı ederek, onu sadece temel parçacıklarına indirgeyerek açıklayamaz veya anlayamayız. Bir şeyi böyle bir yolla “açıklamak” bize materyalizmin tam da temelinde yattığına inandığımız yanlış bir güç duygusu, kibir, yüzeysel bir bakış açısı getirir.

Okulda kimya ile ilk karşılaşmamı hatırlıyorum. Her şey birdenbire şaşırtıcı bir şekilde basit görünmeye başlamıştı. Her şey sadece kimyadan ibaret, sadece temel parçacıkların farklı nicelikleri ve bileşimleriydi. Yaşayan bir varlık sadece farklı nicelikte karbon, oksijen, hidrojen, sülfür, nitrojen ve fosfor gibi atom bileşimleri, tabi ki sonsuz ve düşünülemez çok sayıda ama yine de atomlardan “başka bir şey olmayan” son derece küçük yapı taşlarından ibaretti. Hatta sevdiğiniz bir kişi bile muazzam sayıda atomdan “başka bir şey” değildi. Açıklamalar

bu niceliksel tabanda büyüleyici bir şekilde kolay görünüyordu. Bu, daha büyük olanı küçük olanla açıklamanın getirdiği obsesif büyülenmeden başka nedir ki? Bana sanki evrenin gizi bana teslim edilmiş gibi gelmişti, özellikle de o zamanlar insanlar genelde kimyadan tamamıyla habersiz göründükleri için. Ancak elementlerin periyodik kanunu, -İngiliz kimyacı Newlands’ın oktav kanunu diye adlandırdığı- aynı tür elementlerin kendilerini düzenli aralıklarla yenilemeleri kanununun anlamı üzerine kafa yormaya başladığımda, bütün bu atomların ve bütün kimyanın arkasında bir şeyin var olduğunu idrak ettim. Onların davranışlarını, niteliklerini, mevkilerini, benzerliklerini ve ilişkilerini belirleyen bir kanun vardı, bir “düzen” vardı. Bu temel parçacıkların arkasında başka bir “dünya” vardı: bütün bu parçacıkları birbirine bağlayan ve tüm kimyasal değişimleri ve ilişkileri olanaklı kılan kanun, düzen, şekil ve prensiplerin dünyası.

On sekizinci yüzyıl yazarlarının “doğal” insanı ve antik yazarların dünyasal-zihinli veya duyusal insanı dışa dönük, duyulara bağlı, duyuzihinli insandır. Ama bu “doğal” insan varlığımızın belli bir parçası olarak hepimizde mevcut. Duyularımızla temas kurabildiğimizden daha yüksek realitelere belli belirsiz inansak bile içimizdeki “doğal” insan bizi bu yüksek realitelerin, eğer mevcutlarsa, ya bazı büyük bilimsel kanıtlarla ispat edilmeleri veya kesinlikle terk edilmeleri fikriyle rahat bırakmaz.

Ama yüksek realitelerin herhangi bir kanıtının -herhangi bir şekilde duyulara hitap edebilecek birini

kastediyorum- bizi duyusal anlama düzeyinin üzerine çıkaracağını düşünebilir miyiz? Duyulara hitap edebilecek hiçbir şey, hiçbir bilimsel keşif, ispat edilebilecek hiçbir gösteri bizi o anlama düzeyinden yukarı taşıyamaz. Bu neden böyledir? Belki de bu sorunun üstünde gerçekten hiç durmadık.

Eğer içimizde “yüksek” realitenin potansiyel seviyeleri varsa, sadece duyular tarafından gelebilecek hiçbir şey onları açamazdı. Biz bunu kolaylıkla anlayamıyoruz. Ama yine de insanın kendisinin fenomenlerle ilgili keşifleri ile değişmediği açık değil midir? Fenomenal dünyanın küçük tarafını ne kadar derinlemesine incelersek inceleyelim, o ne kadar süptil olarak orada bulunursa bulunsun materyalizmden asla kaçamayız. Biz zihni asla duyu vasıtasıyla ispat edemez, keşfedemez ve idrak edemeyiz. Olağanüstü bir keşif olan telsiz, telgraf bizi kendi içimizde en küçük bir derecede değiştiremez. Biz sadece ona alışacak ve daha fazlasını isteyeceğiz. Bilincimizin kalitesi en ufak bir değişikliğe uğramayacaktır. Bir mucize algısı onu daha iyi bir duruma getirmeyecektir, aslında tam tersi olur. Biz daha kör, daha ilgisiz, daha emin oluruz. Eğer bilinçte bir değişiklik yapmak mümkünse, bunun görünür/fenomenal taraftan gelmesi mümkün görünmemektedir.

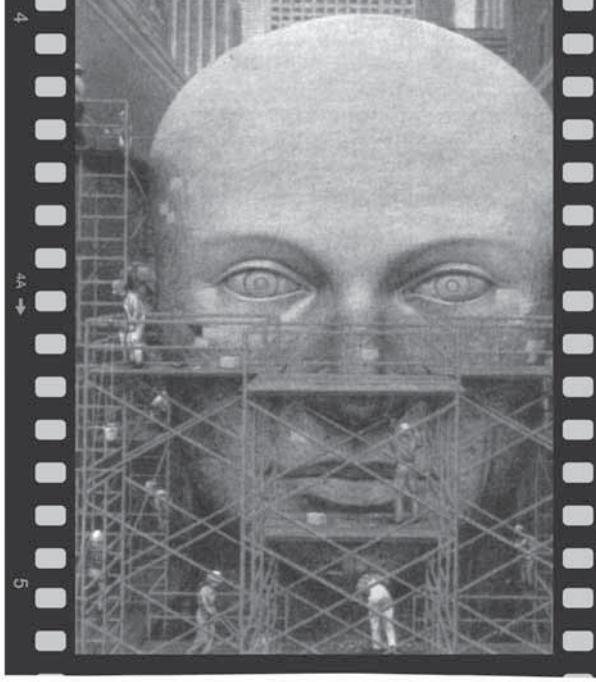
Dışsal olan içsel olanı baskılayamaz. Gerçekten de bütün bu konularda, mucizevi olanın dışsal “kanıtı” bizim işimize yaramaz. Modern dünyanın fizik bilimindeki mucizeleri bize daha derin erdemlere ulaşmada yardım etmedi. Bilinen veya beklenen fenomenlerin çeşitliliğinin artması,

görüldüğü gibi insanın ruhunu uyandırmadı.

Hayat hala yeterince mucizevi ama yalnızca biz onu fark etmiyoruz. Eğer biz onun gizeminin birazcık farkına varabilseydik, anında yeni duygular ve düşüncelere yaklaşırdık, ancak bu içerden gelir: ruhun anlık, bireysel bir uyanışı olarak.

Eckhart, Tanrı'yı kendimizin dışında bir yerde gördüğümüzde yanlış yaptığımızı söyler. Bu, duyular veya duyuşsal kanıtlarla veya kolektif bir gösteri ile ilgili bir mesele değildir. O müthiş ve çok korkunç bir hortum, bir deprem veya yangın değildir. Biz bu dışsal görüşe sahip olduğumuz sürece içimizde bir engel vardır ve biz muazzam önemde bir şeyi anlamayı başaramayız. Bu niye böyledir? Görülüyor ki biz dış kanıttan, fenomenal taraftan işe başlayamıyoruz; bunu ister bilelim, ister bilmeyelim bizim duyulara dayalı zihnimiz her zaman öyle yapmaya çalışmasına rağmen, duyularımız yoluyla anlayışın olması gereken bir "yer"e ulaşamıyoruz. "Mahlukun sona erdiği yerde Tanrı başlar." "Şeyler hakkındaki dışsal gerçek ve olgular dışında, ihtiyacımız olan, özgürleştirici içsel gerçek ve vizyon içimizde doğuştan vardır," der Eckhart. Onun önce içimizde olduğunun idraki içsel bir meseledir. Ancak bunun ne anlama geldiğini anlamak düşündüğümüzden çok daha zordur çünkü biz duyularla doğup beslendiğimiz için duyular yoluyla düşünmekten kendimizi alamayız. Duyusallık -duyuşsal olan- bizim anamızdır ve onu aşmak çok zordur. Bizim için en önemli ve ikna edici kanıt duyuların dışsal kanıtları olmaya devam eder.

Materyalizm hakkında, onun insanlar üzerindeki sınırlayıcı etkisini göz önüne alarak söylenebilecek bir nokta da onun realitenin yüksek seviyelerinin varlığına karşı aldığı tavırda yatmaktadır. İnsanın aklı bütün her şeyin kanunlarını ve doğasını bilebilecek kapasitede kabul edilmektedir. Onun bilinci gitgide daha çok olguyu kapsama kapasitesindeyken, bu bilincin yeni bir niteliğe ulaşmasına mümkün gözüyle bakılmamaktadır. Daha yüksek bilinç seviyeleri ve daha yüksek gerçeklik seviyeleri ve tamamen yeni deneyim formları onun dışında bırakılmaktadır.

Böylece, bu görüşün merdiveni içermediğini görüyoruz. Merdiven ister istemez bir yukarıyı ve bir aşağıyı, bir yükseği ve bir alçağı ve aynı zamanda realitenin farklı seviyelerinde bulunan şeyleri birleştirmenin özel bir yolunu da ima edecektir. Merdiven hakkında bir duyu sahibi olmayan materyalizm, tabii ki insandan daha büyük bir şeyi kabul etmeyeceği gibi insanın içinde daha büyük bir şeyin olabileceğini de kabul edemez. □

Kaynak: Yazarın Living Time isimli kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Gülbün Akel, özetleyen: Neslihan Kosova.

Bereket, Bolluk Çalışmasından Aktarımlar

Derleyen: Şebnem Geylani Cebbaroğlu

Mark Wenthworth ve Flippe de Moura 12-13 Mart 2011 tarihlerinde İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneğinde "Bereket ve Bolluk" adlı bir çalışma yaptılar. Bu çalışmadan aktarımları aşağıdaki yazıda bulabilirsiniz.

ÇALIŞMADA bolluk ve bereket yaratmada, parayı hayatımıza çekme konusunda bilinç ve bilinç dışımızın rolünü görmemiz gerektiğini öğrendik.

Bolluk ve bereket konusunda çalışmadan önce ilk olarak para almak konusunda inançlarımıza baktık. Mark genel görüş olarak, "İngiltere ve Portekiz'de ne kadar çalışırsan o kadar kazanırsın," inanın yaygın olduğunu ilettiler. Aslında ülkemizde de benzer bir inanış vardır. Daha çok çalışmamız ve bir şeyleri feda etmemiz gerektiğini düşünüyoruz. Sanat ya da yaratıcılıkla, ruhsallıkla ilgili çalışılıyorsa fakir olmamız gerektiği düşünülebilir. Zevk ve kazanç aynı kefede olmayabiliyor. Zevk azaldıkça kazanç çoğalıyor. Sizin parayla ilgili inancınız nedir? Para mutluluk getirmez mi? Para insanı bozar mı? Çok para haramsız olmaz mı? Fakir ama mutlu mu? Hepsini ilginç ve sizi paradan uzak tutmaya yeter. Sizin zengin olmanızı engelleyen tek şey sizsiniz. Parayla ilgili bilinçaltı inançlarınız nedir? Örneğin, bilinçaltınızda, "Zengin insan yalnızdır," diye inanç varsa yalnız kalmamak için zengin olmak istemeyebilirsiniz. Para kazanınca da hemen dağıtmak isteyebilirsiniz. Bu çalışmada gruptaki arkadaşlarla

parayla, bereketle ilgili tüm inançlarımızı paylaştık.

Bu arada parayla ilgili pozitif inançlar da bulunmaktadır: Para parayı çeker, paran varsa sırtın yere gelmez, parayla her sorunu çözersin gibi. Ancak parayla ilgili olarak negatif inançlarımızın daha fazla olduğu görülmektedir. Parayla ilgili olarak kendi üzerimizde çalışma yaptığımızda bu çalışmanın etkileri diğer alanlara da sıçrayacaktır çünkü para bir takas aracıdır. Yüzyıllar önce de takas yapılırdı. Bir şeyi almak için para yerine başka bir şeyler verilir, yani takas yapılırdı. Parayla ilgili kolektif inançlar bulunmaktadır, ailenizin parayla ilgili inançları neydi? Para nasıl kullanılıyordu? Eğer ebeveynler meşgulse, suçluluk duygusundan kurtulmak maksadıyla değil ama çocuklara ilgiyi bir şeyler alarak gösterebiliyorlar. Büyürken para hakkında neler duydunuz? Büyürken çocuklar olarak her şeyin farkındayız. “Para güvendir.” “Para aslanın ağzındadır,” hatta, “para pistir.” “Cehenneme gidenlerin çoğu zenginlerden çıkar.” “Sanat karın doyurmaz.” “Para getirecek işlere gir.” Bu sözler çocukluğumuzdan bu yana kulaklarımıza gelmiştir.

Okulu bitirip de işe girdiğimiz zaman yöneticilerinizden, “Başlangıçta

az kazanabilirsin ama öğrendikçe daha fazla kazanacaksın, sen işi öğrenmeye bak,” dediğini de duymuş olabilirsiniz.

İşe başlarkenki yargılar, önermeler, inançlar nelerdir?

Para ile ilgili geçmişinizi düşünün: “Para kazanamam, iyi yaşayamam, layık değilim.”

Sevip ve iyi kazandığımız iş oldu mu? Sevdiğin işi yaptığında iyi kazanmama durumu olabiliyor. Çalıştığın yer mi? Yaptığın iş mi?

Katılımcılardan biri şöyle dedi: “İyi bir şirkette çalışıyordum ve iyi bir yerde çalıştığım için suçluluk duyuyordum. ‘Bir gün bu bitecek, buradaki avantajlar bitecek, yaşadığım zaman ne durumda olacağım,’ diyerek kendimi maksatlı ıstıraba sokmuşum. Şimdi anlıyorum. Güzel olan işimi ben bitirdim.”

Çalışmada katılımcı arkadaşlarımızla negatif inançlarımız hakkında konuştuk. Karşılıklı konuştuğumuz arkadaşımızla, “Gerçekten zengin olmak istiyor musun, para gelince hemen alışverişe mi çıkıyorsun, para azalınca, ‘Aman allahım, ne olacak?’ mı diyorsun, faturaları ödedikçe paranız azalınca kısıtlı mı harcıyorsunuz, paramız olduğunda paylaşıp para azalınca kollarımız kısıyor mu?” sorularına cevap bulmaya, kendimizi bu yönden incelemeye çalıştık.

En önemli soru: “Parayı seviyor musunuz?” Belki para kirlidir, deyiş sevmiyor olabilirsiniz. Aslında bunun üstünde çalışmamız gerekiyor.

O kadar parayla da zengin hissediyor musun? Aldığın para hakkında ne hissediyorsun? Bu kadar para alıyorum ama zengin hissetmiyorum, diyebilirsiniz.

İnancınız şu mudur: Para sadece işinizden mi gelir, tek inancınız bu mu? İşin tanımı para kazandığın şey midir?

PARA ile ilgili inancın öncelikle tespit edilmesi gerekir, bu inancı tespit ettikten sonra uygulamalar yaptık. Bu uygulamadan önce para yönünden kazanma, harcama konusunda hayran olduğumuz kişileri seçtik.

Çiftler halinde çalıştık. Para ile ilgili inançlarımızı tespit ettik, bu inanç ve/veya inançların alanımızın neresinde durduğunu tespit ettik. Rengi, biçimiyle tespit ettiğimiz inancın bize fiziksel ve manevi olarak verdiği sıkıntıları konuştuk. İnancın kişiye ne zaman geldiğini tespit ettik. Yaş, süjenin kaç yaşından beri o inancı taşıdığını gösterir. Eğer inancın yaşı, süjenin yaşından büyük çıkarsa, atalardan gelen bir etkiye işaret edebilir.

Kısaca, inançla içsel diyalog kuruluyor. Hayran olduğumuz kişiyle özdeşleşme yapılarak inancın kesin sınırları yumuşayıp artık etkisini yitirme durumuna geldi. Bunun bir faydası da gereksiz inançlarımız enerjik alanımızda blokaja yol açtığından bedenlerimizde rahatsızlık olarak kendini gösterebiliyor. Bereket ve bolluk çalışmasında bunun da farkına vardık.

Bu çalışmada inanç bilinçaltı konumdan bilinçüstü konuma geçmiş

oluyor ve o inanç süjenin alanında tutularak, hatırlatıcı olması ve pozitif motivasyon yapması sağlanıyor. Çünkü orada bir farkındalık oluşmuş ve bir şeyler fark edilip anlaşılmıştır, kendisiyle ilgili.

Hayran olduğunuz kişi ile ilgili olarak onun çok parası olduğunu ve bunu çok iyi kullandığını düşünüyorsunuz. Bill Gates gibi, mesela parayı kullanma şekline hayransınız. Bu insanlar yapması gerektiğini yapınca kendini iyi hissediyor, tamamlanmış hissediyor. Çoğu insan lotodan para çıkabileceğini düşünür, aslında bu kısıtlı bir alan. Gelen paranın herkes için faydalı olabileceğini düşünün. Paranın enerjisi ile nasıl erdiğimi, nasıl faydalı olduğumu düşünüyorum. “Bunu düşünerek kime hayransın? Parayı kazanıp nasıl yardımlaştırıyor? Zengin olup bunu insanlarla paylaşmakta sorun görmeyen bir kişi mi? Zengin olduğunu belirttiğin kişi, sadece insanlara değil, çevreye de yardım ediyor mu?” Döngü bu şekilde olmalıdır.

Biz para kullanımını derken kendimize kullanırız, çalışmanın anlattığı ise evrensel döngüye katkı yapıp yapmadığıdır.

Çalışmada para ile ilgili en negatif görüşlerimize geçiyoruz. Bunları konuşmamızın sebebi bilinçaltımızı harekete geçirmektir. Sizin bilinçaltınız gerçeğinizi yaratır. Eğer yeterli olmadığını düşünüyorsanız yeterli olduğunuzu kanıtlamaya çalışırsınız. Bu süreçte kendi yaptığımız şeyden dışarıyı sorumlu tutarız. Örneğin, ekonomi bozursa parasızlığımızı buna bağlayabiliriz. Çevremizdekilere bakıp, “Bu yeterli değil,” diyebiliriz. Sonunda

biz kendimizi kurban durumuna düşürebiliriz. Hayatta verimli ve zengin olmak sadece para ile ilgili değildir. Hayatta sorumluluk almaktır. Para ile ilgili ne düşünüyorsam hayatta onu yaratıyorum.

Hangisinin gerçekleştiğini, zenginlik ve para akışını neyin durdurduğunu göstermek için bu konuşmalar önemlidir. Cepte delik varsa sizin verdikleriniz buradan akıyor. Bunun sebeplerini bilinçaltında bulup boşa harcanmayı ortadan kaldırıyor. Sizin kendi inancınız; güçlü, negatif olan, neydi? Negatif inancı verince bu size geri dönüyor. Paraya ilişkin inançlarınız ile ilgili sorumluluk almalıyız. Bu değişimi getirecek.

Bu çalışmada, hayat içinde kendimizi “şehit mi, imparator mu” olarak gördüğümüzü tespit etme fırsatımız oldu. Çalıştığımız işyerinde kendimizi perişan mı ediyoruz? Yoksa ekip arkadaşlarımızı yönlendirip kendimiz çokta fazla enerji harcamıyor muyuz? Burada imparator kötü, şehit iyi anlamında değildir.

İmparator yönlendiren, patron, idareci, işveren, zengindir; şehit ise feda edendir. Bu çalışmada bilinçaltı olarak kendimizi nerede gördüğümüz ortaya çıkmaktadır.

Neye sahip olduğunuzu bilerseniz, ne elde etmek istediğinizi de bilirsiniz. Bu çalışmada istemediğimiz taraflarımızı rahatsız ettik. Dışarıya ne kadar verdiğinizde odaklanırsanız gittiğini görürsünüz. Ya geldiğini ne zaman göreceksiniz?

Değişim yapmanın en iyi yolu, sahip olduğumuz şeylere odaklanmaktır. 100 TL'niz var, bir hafta için neleri alabileceğinizi mi, neleri alamayacağınızı mı görürsünüz?

Tabi ki yapabileceğimi. Kendinizi yaptığınız şeyler ölçüsünde değerli görüyor musunuz? Yaptığınız şeye değer veriyor musunuz? İşinize ya da yaptığınız işe değer veriyor musunuz? Bilinçdışı ve bilinçaltı olarak kendimi yerleştirdiğim, bilinçli olarak kendimi yerleştirdiğim yer, sonra ailemi yerleştirdiğim yer! Ailemize bağlıyızdır. Buna görünmez aile sadakati diyoruz. Biz kendimizi ailemizden daha iyi duruma getirmiyoruz. Ama insanlar bu pozisyonları ile iyi işleri ve zenginliği engellerler. Kendini zengin, aileni yoksul hissediyorsan, bu sana ne hissettiriyor? Çalışmada cevap olarak suçluluk dendi. Burada bilinçaltı imajları kuvvetlidir. Bilinçaltınızı kendinize ait sihirli cin olarak düşünün. Bilinçaltınız aynı şekilde işliyor. Para hakkında nasıl hissediyorsun? Cüzdanında para olmasını istemiyormuşsun mesela. Sihirli cine (bilinçaltına) cüzdanı hakkında bilgi veriyor, cin emirdir diyor, cüzdandaki tüm para gidiyor. Bunu incelememizin sebebi zengin olmaktan kendimizi nasıl engellediğimizi anlamaktır. Bazı insanlar para olunca kötü bir şey olacak diye düşünürler; bir fatura gelir, kalan paranın tamamı gider, buna inanmıyorum dersek, bu durum çözümlür.

İmparator arşetipi hayatımın neresinde aktive oluyor, nerede aktif oluyorum? İmparatorların özelliklerinden biri, nerede dur diyeceklerini bilmeleridir. Şehit arketipi benim hayatımın neresinde etkilidir. Şehit gibi hangi alanlarda kendimi feda ediyorum. Şehidin her zaman, “Hayır,” demekle ilgili sorunu vardır.

Gerçekten sevdiğim işi ve yapmak üzere doğduğum işi mi yapıyorum? Bu olumlu deyişlerin hepsinin para ile ilişkisi vardır.

Halil Cibran, “Para sevgi gibidir, ona sahip olanı yavaşça öldürür, sizin verdiğiniz kişiye hayat verir,” der. Ayrıca, “Sadece sevdiğiniz şeyle tamamlanırsınız, yapmaktan hoşlandığınız şeyi yapın, insanlar sizlerden gözünü alamazın,” der. Tutkunu yaşadığında, sevdiğin işi yapınca yan etkisi sadece para olur. Para benim hayatıma ne yapıyor?

Parayı istiyoruz ama onunla ne yapacağımızı bilemiyoruz. Paralı olmanın ve zengin olmanın ne gibi artıları var, yazın. Bir miktar para yazın. Senin hakkında ne düşünüyorum, sevdiğim, sevmediğim neler var? Çok paranız olduğunu, 50 TL'lik banknotların artığını ve sihirli cini düşünün. Cüzdanına 50 TL'lik para fotokopilerini koyuyorsan, cin her şeyi yapıyor, eline bir yerden sahte para geçiyor. Zengin olmak için sahte para değil, gerçek para tutun. Paranın cüzdanınızda bulunmasından keyif alın, cüzdana düzenli yerleştirin.

Para kendimiz için bir şeyler almada iyi bir araç. Bu çalışmada kendimize sözler verirken etrafımızda insanlar olmasının iyi bir destekleyici olduğu belirtildi. Etrafımızdaki insanlara

zorluklardan bahsetmek kolay. Para olunca söylemek istemiyoruz. Büyük değişim zorlar, tekrar eski haline döner. Bunun için küçük küçük değişiklikler yapmalıyız. Böylece rahatsız olmayız. En güçlü hayaliniz nedir? Üstelik bunu yapınca karşılığında da para alacaksınız. Eğer insanlara yardım etmek istiyorsanız bir adım geri çekilin. Sizde eksik ne yönler var? Ben böyle olduğunu düşünmüyordum, diyeceksiniz. Sizin ne yapmak istediğinizle ilgili olarak hiçbir şey imkansız değil. Jung, “Danışan terapistin problemleri ile gelir,” demiştir. Kendi içinizi iyileştirdiğinizde, belki istediğiniz bu olmayacak, kimsenin iyileştirmeye ya da şifaya ihtiyacı yoktur. O insanı olduğu gibi kabul etmek en iyi haldir. Onu bütün olarak görmek gerekir. Eksik olarak görmemek gerekir. Onun kendini bütün olarak görmesini engelleyecek engeller kaldırılmalıdır. Eğer sizin içinizde engeller varsa karşınızdaki kişiye kendi içinizdeki engele gelene kadar yardım edebilirsiniz. Honopono'da, “Terapistler bir problem varsa oradadır, her şey yansımadır. Karşınızdaki kişi sizsiniz,” denilmektedir.

Çalışmada birbirimize hayallerimizi anlattık, kendimizi nerede görmek istediğimizden bahsettik. Farklı çalışmalarla gölge yanlarımızı ve bunların yaşamımıza etkilerini gözlemledik. İnanılmaz gibi gelen ama yaşamımıza baktığımızda, “Eyvah eyvah! Bu da doğruymuş,” diyebileceğimiz noktaları tespit ettik.

Gölge yanlarımızdan bahsetmişken, zıtlıkları hayatımızda göstermemek için nasıl uğraşırız? Örneğin, zıt yönü

bencil olan bir kişi, iş alanında çok çalışıp perişan olarak mı bu yönünü bastırmaya çalışıyor? Hayatınızda nerede bu özelliği gösterdiniz? Örneğin, bencil oldunuz. Hayatınızda nerede bencillik yaptınız? Hayatınızın bir anında mutlaka bencillik yaşanmıştır. Örneğin, diktatörlerden rahatsız oluyorsunuz, sizin diktatör bir yönünüz var. Ancak diktatörde kuvvetli inançlar ve sorumluluk vardır. Onu sadece idare eden olarak görmeyin. Diktatör yan bizim gölge tarafımızdır. Mutlaka gölgenin de ele alınması gereklidir. Ancak ondaki iyi tarafları da görmeliyiz. Jung'un gölge çalışması ünlüdür. Işıktan varlıklar olarak düşündüğümüzde şifa bulamayız. Karanlığımızı gördüğümüzde şifalanırız. Öfke ve kızgınlığı gölge haline getirirseniz biriken enerji bir anda patlayabilir. Aynı zamanda olumlu bir gölge de vardır. Kendini yetersiz hissettiren insanlar arasındaysanız aslında bunlar olumlu gölge konumundadır. Dünya sizin bilmediğiniz yüzünüzün bir aynasıdır. Tanrı da bir aynadır. Kendinizden tuttuğunuz herkes bir aynadır. Gölge çalışmaları aslında benliğimizi kabul etmektir.

Gölgeyi yadsımsaktansa, her iki yönü dengelemek daha uygundur. Futbol topu ile havuzdasınız, topu suyun altına itmek için çok çaba harcarsınız, bir şeyler kötü diye bastırdıkça tüm enerji oraya verilip yorulan insanlar depresyona girebiliyor.

Öğüt alabileceğiniz en iyi kişi kendinizdir.

Bu çalışmada en fazla etkilendiğim uygulama, hayatımızın bir film şeridi gibi gözlerimizin önünden geçmesi çalışmasıydı. Bu uygulamayı ancak bu

çalışmaya katılınca kendi üzerinizde çalışarak anlayabilir ve hissedebilirsiniz. Hayattan ne istediğinizi, ne yaptığınızı ve ne yapmadığınızı size tüm canlılığıyla hissettiriyor. Çalışma içinde birçok uygulama yaptık. İstanbul'dan sadece bu çalışmaya katılmak için İzmir'e gittik. İlk İzmir'e gidişim "Bolluk Bereket" çalışması için oldu. Şimdi, İzmir'i hatırlayınca bolluk bereket enerjisi alıyorum. Bu çalışma hayatımızı, isteklerimizi, inançlarımızı, hayatta nasıl durduğumuzu, düşüncelerimiz, duygularımız ve inançlarımızla hayatımızı nasıl şekillendirdiğimizi bir kez daha anlamamıza vesile oldu. Bu çalışmaya henüz katılmamış olan varsa tüm kalbimle bir kez katılmalarını tavsiye ederim. Eğer, "Katılmak istiyorum, acaba bu eğitim düzenlenir mi?" diyorsanız derginin sonunda BİLYAY Vakfı telefon numaralarına isminizi ve eğitim talebinizi de iletirseniz uygun olan zamanda Bereket ve Bolluk çalışması size gelecektir. Unutmayın, her şey niyetle başlar. Niyetiniz pozitif, bereketiniz sürekli olsun. □

Kayıp Uygarlıkların Olağanüstü Müziği

J.L. Degauenzi

KENDİNİ BEĞENMİŞLİK ve körlükle yetinmeyen modern müzikologlar, müzik tarihinin uzun süreli bir gerileyişin, bir çöküşün tarihi demek olduğuna her gün biraz daha fazla inanmaktadırlar. Onları bu kesin kanaate varmaya teşvik eden etken günümüz bestelerinden çok, müziko-etnoloji, arkeoloji ve epigrafi alanlarında kaydedilmiş olan keşiflerdir. Uzun zaman Avrupa klasik müziğiyle seslendirme sanatının zirvesine ulaştığımızı sanıp durduk! Meğer ne kadar iddialı ve gülünç bir yanılgıymış bu. Bizim şu Batı'ya özgü gamımız Doğu'da veya daha başka yerlerde binlerce yıldan beri kullanılagelmiş olan müzikal tahlil sistemlerinin yanında gülünç denecek ölçüde sınırlı kalmaktadır. Tonkin'de, tarihi on bin yıldan daha da eskilere uzandığı belirtilen -ancak kesin bir tarih verilememektedir- bir litofon (tuşları çok sert taştan yapılmış bir ksilofon) bulunmuştur. Gam yapısı incelendiğinde, aralıkların (interval) düzenlenmesindeki olağanüstü hassasiyet ile birlikte çok üstün düzeyli bir akort sistemi de hemen dikkati çekmektedir ve bu özellikler enstrümanın ne kadar etkili olduğunun belirtileridir.

Kökene kesin şekilde saptanabilmiş olsaydı, o zaman bundan sekiz bin yıl önce Uzakdoğu'da, bugüne kadar kullanılagelmiş olanlara kıyasla çok daha karmaşık olan müzikal skalaların mevcut bulunduğundan emin olacaktır... İleri akustik alanında gerçekleştirilmiş olan son bilimsel gelişmeler, antik geçmişimizdeki veya Avrupa dışı kozmogonilerdeki müziğin kudretiyle ilgili küçük öykülerin birer efsane olmadıklarını göstermiştir.

Lir'ini eline aldığı anda Orfe, taşları ve vahşi hayvanları bile oynatabilmekteydi. Bugün, uygun şekilde ayarlanmış frekansların atıl maddeyi etkileyebileceği, onu uzaktan hareket ettirebileceği ve hatta onu moleküler değişime bile uğratabileceği ispatlanmış durumdadır. Hayvanlar müziğe karşı duyarlıdır ve müzik onları duruma göre ya zararsız hale getirmekte ya da öfkeli yapmaktadır;

aynı şekilde, bitkiler de melodiye göre davranış göstermektedir... Hint'in Vedalar öncesi çağlardaki ilahları olan Mahedo ve Parbutea, shevi

arzularının etkileme gücüyle diledikleri zaman yağmur yağdırmakta, diledikleri zaman da havayı günlük güneşlik hale getirmekteydiler. Bugün ABD'de yağışı ultrason (sesten hızlılık) vasıtasıyla kontrol altına alabilme çareleri üzerinde çalışmalar sürdürülmektedir. Eski ünlü Toltek (10. yüzyılda Meksika'yı işgal etmiş olan Kızılderililer) rahipleri kutsal kemiklerden yapılmış flüt çalarak insan vücudunun içinde cereyan eden her şeyi kolayca görebilmekteydiler. Bugün, yine ultrason kullanılarak hasta hiçbir tehlikeye maruz bırakılmadan teşhis konulabilmektedir ve de bu yolla çok yakın bir gelecekte, kanser gibi hastalıkların tedavi edilebileceği öne sürülmektedir.

İlkel İnsanların Titreşim Bilgileri

SESE ve onun insan elinde yoğrulmasıyla meydana gelmiş olan en güzel şekline, yani kadim uygarlıklarda başrolü oynamış olan müziğe hakimiyetimizi artık kaybetmiş durumdayız. Epey zamandan beri okültistler, Edgar Cayce gibi görücüler veya bu konuda öncülük etmiş olan araştırmacılar, "insanların ilahlara denk kudrette oldukları çok uzak çağlarda," çok uygun şekilde ayarlanmış vibrasyonların ve frekansların nasıl

bir mutlak güce sahip olduklarından söz edip durmaktadırlar. "Resmi" bilim, bütün bu olan bitenlere bıyık altından gülmekteydi. O "ilkel insanlar" mantıken mevcut olması mümkün olmayan bir alanda nasıl oluyordu da böylesine sırlara sahip bulunabiliyorlardı? Keşiften keşife sıçraya sıçraya ilerleyen akustik fizikçileri yavaş yavaş fikir değiştirmişlerdir. Eski efsanelerin müzik konusunda iddialı şekilde dile getirdikleri her şey bilimsel açıdan kabul edilebilecek nitelikte şeylerdi. Yapılmış olan iş böylesine büyük bir başarıyı mümkün kılan titreşim üretme ve yayma yasalarını keşfetmekten, daha doğrusu yeniden keşfetmekten ibaretti. Bildiğimiz, tanıdığımız kadim uygarlıkların müzikal sistemleri üzerine eğilmiş olan şaşkın müzikologlar bu uygarlıkların kullandıkları ses tekniklerinin olağanüstü karmaşıklıkta olduğunu fark etmişlerdir. Bunun üzerine ama bu kez alay etmeye kalkışmadan, kendi seviyelerinden çok daha üstün bir bilgiye esrarengiz bir biçimde bağlı bulunan bu insan topluluklarının, bu bilgiyi kaybolup gitmiş toplumlarla temas sağlama sonucunda elde etmiş olabileceklerine bir türlü akıl erdirememişlerdir. Bugünkü bilimimizden fersah fersah üstün durumda bulunan bir bilimle donatılmış olan bu ileri evrimli toplumlar Thule'de, Atlantis'te veya Lemurya'da yaşamışlardır.

Atlantisli Seslerin Gücünü Mısırlılara Öğretmişlerdi

TRUVA'YI keşfetmiş olan ünlü arkeoloğun torunu olan tanınmış

arkeolog Prof. Paul Schliemann şöyle bir ifade kullanmaktadır: "Atlantis kültürünü Nil sahillerine Mısırlılar getirmişlerdir. Kazılarım sırasında Mısır'ın, eski olduğu oranda gelişmiş de olduğunu fark ettim. Bu ulus ancak Atlantis'in yitip gitmesinden sonra dejenere olmuştur."

Sais'te, Nil uygarlığı için başlangıç olarak kabul ettiğimiz tarihlerin de ötelere ait bulunan bir tapınağın yeraltı mezarlığında Paul Schliemann hayret uyandırıcı bir keşifte bulunmuştur. Müzik enstrümanlarından oluşma çok tuhaf bir koleksiyon ile henüz şifresi çözülememiş bir papirüsün yer aldığı kocaman bir lahitti bu. "Fakat bu papirüs, bilmediğimiz bir müzik diliyle yazılmıştı..." demiştir Schliemann. Bir tablette belirtildiğine göre, Sais tapınağı Mısır'da, anavatandan Nil kıyılarına gönderilmiş olan bir Atlantis kolonisi tarafından inşa edilmiştir. Paul Schliemann enstrüman koleksiyonunu hem coşku hem de şaşkınlık içinde tasvir etmiştir. "Aralarında rüzgarın ve deniz dalgalarının uğultusunu, bazı kuşların seslerini ve tabiatın çeşit çeşit esrarengiz seslerini taklit edenleri bile vardır. Flütler duyup duyacağım en tatlı sesleri bile çıkarmıştı. Büyüleyici, mest edici bir tınıya sahiptirler; bir tek nota bile çalsanız insan yine de mest olmaktadır..."

Fakat bütün bu müzikal objeler arasında arkeoloğa göre en acayip olanı, yani aslında orkestra için en önemli olanı "monoton ve cezbedici kof bir ses" üreteniydi. Bu enstrüman bazı tabiatüstü dev yaratıkların sesini canlandırabilmek üzere içi boş insan kafatasından imal edilmiştir. Şüphesiz bir zamanlar bu enstrüman sayısız

denecek kadar çok çeşitte ince ve kalın ses tonları meydana getirebilmekteydi ama bunu başarabilmek için de bu işin sırrını bilen bir müzisyen gerekiyordu tabii. En küçük kemiğinin üstünde yer alan bir yazıt, bu enstrümanın sadece diğer enstrümanların seslerini çıkarmakla kalmayıp, ayrıca insan sesini de çıkardığını dile getirmektedir. Bu enstrüman ölü boğaz diye anılmaktaydı. Arkeolog bu çalgının sadece kutsal orkestradaki ilahları eğlendirmeyi veya onurlandırmayı amaçlamadığı kanaatindedir. Başka bir şeylere de yarıyor olmalıydı: belki unsurlara hükmetmeye veya mabet yapımında kullanılmış olan dev kaya bloklarını tüy gibi kaldırmaya...

Atlantis veya Lemurya müziği Mısır'ın haricindeki yerlere, anavatanın kolonileri vasıtasıyla veya ana kıtalarda cereyan etmiş olan tufan sırasında naklolmuştur. And Dağları'nda yaşayan Kızılderililerle ilgili araştırmalar yapmış olan seçkin müzikolog Felipe Huaman Poma, olağanüstü bir keşifte bulunmuştur. Daha önceleri İnkalar'ın yarım tonu bilmedikleri sanılırdı ve bu nedenle de selefleri olan Nazkalar'ın pek basit bir müzikle yetindikleri farz edilirdi. Kendi imalatları olan seramikten yapılmış Pan flütlerini incelerken, Huaman Poma bu enstrümanların sadece yarım tonları değil, mikro tonları bile çıkardığını fark etmiştir. Lima'nın güneyindeki sahil bölgesinde bulunmuş olan kilden antaralar (çift borulu flütler) bugün Peru milli müzesinde bulunmaktadır. Akustikçiler örneklerdeki üst borunun mikro tonları çıkardığını, alt borunun ise hiçbir zaman beş tonlu gam üretmediğini fark etmişlerdir. Bu da açık seçik bir şekilde göstermektedir

ki Nazkalar, bugünküne kıyasla çok daha karmaşık bir özellik arz eden ve şüphesiz bambaşka etkiler uyandıracak güce sahip bulunan bir müzikal skala kullanmaktaydılar. Bu enstrümanları tasarlayanlar bunları, yapılış biçimlerinin de ispatladığı gibi, öyle rastgele imal etmemişlerdir; enstrümanların biçimleri aksine belirgin ve tam yerine oturmuş bir bilgiyle ilintilidir. Bu bilgiyi nereden edinmişlerdir acaba? Efsaneleri niçin Doğu'dan, yani Atlantis'ten gelen ve müzik bilimi ile onun sunduğu tüm güçleri öğreten uygarlık taşıyıcısı ilahlardan söz etmektedir?

O Büyüleyici Sır Hafızamızdan Silinmiştir

YATAY DAVUL anlamına gelen ve efsanede, sular tarafından yutulmuş olan anavatanından sürgün edilmiş bir ilah olarak anılan teponaztli için de söylenecek çok şey vardır. Onun sesi savaşçılara sihirli bir şekilde cesaret telkin etmekte fakat düşmanları dehşete ve korkuya düşürmekteydi. Gerçek gücün zaman içinde eriyip gittiğini ve bunun, çaresiz olarak, Aztek imparatorluğunun yıkılmasına yol açtığını İspanyol fatihlerine tutsaklar

söylemişlerdir. Mendieta adlı İspanyol tarih yazarı bu konu hakkında şunları nakletmiştir: “Çok eskiden deniz yoluyla gelmiş olan ilahların insanlara ve tüm tabiata flüt ve davul çalarak hükmettiklerine inanıyorlardı. Bugün ise bu enstrümanlar ruhsuzdurlar ve o büyüleyici sır artık hafızamızdan silinmiştir.” Kaybolup gitmiş olan kıtalara (Mu, Lemurya, Gondwana vb.) özgü kutsal ses üretme sanatı insanlık tarihinin maruz kaldığı rizikolar arasından süzülerek günümüze kadar, aslına en sadık anlamda, şüphesiz Hint'in yardımıyla ulaşabilmiştir. Yogi'nin yüce bilgi kaynağına doğru yükselebilmesi için devamlı ve tekdüze sesle mantraları tekrarlaması gereklidir. Hakkında nice yazı yazılmış olan AUM veya OM sözcüğü, uygun tarzda dile getirildiğinde ilahi kudreti tezahür ettirebilen bir mantradır. Hint yarımadasının çeşitli müzik formlarında sulara gömülmüş kıtalardan gelmiş olan bu müzikteki sınırsız kudreti hatırlatan sayısız tradisyonlar mevcuttur. Ancak şan sanatçıları ile saz sanatçıları sınırsız güce sahip vibrasyonlardaki bu sırdan artık haberdar bile değildirler. Sır ya iyice yoklara karışmıştır ya da kendini gizlemektedir.

Müzikolog Cyrill Scott, Atlantis'in “titreşimsel bir hata” sonucunda sulara gömüldüğüne inanmaktadır. Atlantisli bilginler veya rahipler sesin bu gücünü oyuncak haline getirmişlerdir. Daha önceki sayılarımızdan birinde Naziler'in, Atlantisli veya Lemuryalılar tarafından kötü yolda kullanılmış olan bu kesin sonuçlu silahın peşinde koştuklarından söz etmiştik. Tarihçiler, ancak tapınakların iç bünyesinde çalınabilen müziğin, Mısır'da hiçbir surette tasvir edilmemiş olduğunu fark etmişlerdir. Çünkü kötü yolda kullanabilecek kişiler tarafından öğrenilmemesi gerekiyordu. Demek ki Atlantis'in sular altında kaybolup gidişi onlara iyi bir ibret dersi olmuş. Bugün belki Tibet'in bir köşesinde veya bir başka yerde bu güçten haberdar kimseler mevcuttur ve belki bu sırrı hala daha titizlikle korumaktadırlar. Ve bugünkü durumda, bu kimseler bu sırrı açıklamaya hiçbir surette niyetli değildirler. □

Nostra dergisi, 349. sayı, 25-27. sayfalardan çeviren: Yavuz Keskin.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Asıl Olan Yolculuktur

A. Cemal Gürsoy

“SİMDİ,” dediğimiz an yegane, biricik, birleştiren bir andır. Aynı anın içinde oluş ile ilgili kendi tasarımlarımızın bile sığmayacağı genişlikteki bilginin ve eylemin gerçekleştiği çok farklı anlar olabilir.

Geçmiş ve geleceğe hakim yetkin bir varlık, “şimdi,” dediğimiz yasanın içinde yatay ve dikey çıkışları bireysel olarak büyütüp genişletebilir. Bunu yapmak için de kendi bilincinde ilk oluş anındaki ışıktan yararlanır. O an’ı alır kullanır, kendi içinde dönüştürür.

Bu mekanizmayı çalıştıran ilahi ses, düşünce, güç çeşitli dönemlerde çalıştırılmıştır. Bunun örneklerini anlatan rehberler, sese ya da düşünceye yön vererek ilahi yasaları uygulamışlar ve bunların zamanın ötesinde derinliği olan gerçeğe ait olduğunu anlatmışlardır.

Uygulamalar bireysel amaçlı değil, bütünüün hayrına ortak hedef için birleşen yollar oluşturmuştur. Bu yollar asıl hedefi ararken içinde yaptığın yolculukta sana verilir. Yolculuk tekamül yollarında şuur kapasiteni artırırken ilk ışıkla olan bağlantının peşine düşmek, onu anlayabilmek için çeşitli formlara ve biçimlere bürünmektir. Aslında tüm yolculuktan payımıza düşen en yüksek farkındalık o anın içerisinde vardır. O anın kapladığı tüm eylemsellik içine duygusallığı, entelektüelliği ve hareketi de katabiliriz. Bizim için gerekli olanların hepsi yüklenmiştir. Üstelik kendi seçimlerimizle yüklemiştir.

Kozmik olarak, seçimlerimizle ilk ışığa dönüş olanları, devresellik döngüleri ile hepimiz birbirimize bir şeyler öğretiriz. Ruhsal idare mekanizması burada o anın yetkinlik ihtiyacında eksik kalanları bildirir ve yine kendi bünyesindeki varlıkları bu işlerden alacağı bilgi için yönlendirir.

Bu öğrenme sonsuzdur.

Döngüselliğin ilk anında, “A planı”nda uygulama yapmak üzere gelen varlık sonraki dönemde eksik kalan o anın ihtiyaçlarının doğurmadığı bilgi için tekrar enkarne olur. Yarım bıraktığı, çok uğraştığı, enerji harcadığı iş için yüksek akılla donanmış yeni tatbikatında şıp diye anlayarak sahip olur. İşte, bu devrelerden birinde bedenlenmişiz; önemli bir aşamada da bu tip öğrenme şeklinin geride bırakılacağı bir devredeyiz. Hedefler çok belli: kendini bilmek, rabbini bilmek, tekamül etme. Bir başka deyişle, her insiyatik öğretimde verilen ana kolonlar... Bütün kolonların tek olarak geçiş kapısı var.

Birlik, birleşen bilgiyi anlamak ve yaymak; işte diğer ortak hedefler bu kapıdan birleşmişler. Bu bilgi ilk ışık anında var, biz o ana doğru yolculuğa devam

ediyoruz. Geriye doğru değil, ilk anın birleştiriciliğine doğru devam ediyoruz.

İçimizdeki temelin başlangıcı; kim ne iş aldıysa o işin neresinde kaldığını anlamaya ve bitirmeye doğru devam ediyoruz. Gerçeklerin fark edilmesi ve özgürlük anları böyle başlıyor. Yüksek bir enerji, özgürleşmiş birleşen bilgi, çok yüksek idrak, farkındalık anı...

Bildiğimizi sandığımız tüm kalıplaşmış düşüncelerin, tavırların, tutumların bitiş anı; umduğumuz, varsaydığımız formlardan, biçimlerden özgürleşme anları...

İçimizdeki uyanış yağmurları rahmetin ıslatmadığı ışıkla buluşma anları, kendi hakkımızda oluşturup yazmaya çalıştığımız kitabın aynı an’da yazılıp bitirilişi... Birleşen bilginin fark edilip, anlaşılıp yaşanması, bu devrenin içinde bir nokta olmak isteyen varlıkların kendi kitaplarını bitirishi ama okunduğunda hepsinin aynı kitap olduğunun anlaşılması, yolculuklardan öğrendiklerimizin sadece bu gezegen değil, Güneş Sistemi ve diğer galaktik sistemleri için bitirme tezlerinin olması, işte kıymetli sonuçlar bunlar.

Bilginin yaşandığında kıymetlenmesi bundan; açığa çıkan enerji tüm diğer yolları aydınlatacak ışık diye karanlıkta kalmış, ışığın görünmeyen diğer yönler ininde beklediği kıymet bundan.

Güneş gibi yanmak, kendindeki birleşen ateşi galaksilere yollayarak her nokta ışığın var oluşu, aydınlatma ihtiyacı bundan.

Geride kalmış neyimiz varsa kabullenip onunda ışığa çekecek ateşi vermek asıl işimiz.

Yolculuk bunu fark ettiriyor bize, yolculuk ve içimizdeki her anın kıymetli bir bilgiye dönüş anı; sevgi ile yürüdüğümüz ama yorulmadığımız,

ıstırap ile tanıştığımız, durmadığımız aşk ve ateş yolu.

Gerçeğini anladım, diyemediğimiz yolun yolculuğu... □

100.000 Yıllık Bir Uygarlık

Colin Wilson

1999 YILINDA küçük ama ilgi çekici bir sorunun peşine takılmıştım. En çok *Maps of the Ancient Sea Kings* (Kadim Deniz Krallarının Haritaları) adlı kitabıyla tanınan Charles Hapgood 1982’de bir trafik kazası sonucunda ölmüştü. Ölümünden iki ay önce, Rand Flem-Ath adlı bir kütüphaneciye yazmış olduğu bir mektupta bir zamanlar “ileri seviyede bilim yapılan” 100.000 yıllık bir uygarlığın yaşamış olduğuna kendisini ikna eden “yakın tarihli heyecan verici keşifler” yapmış olduğunu anlatmıştı. Ve o sıralarda Flem-Ath ile birlikte Atlantis hakkında bir kitap yazmakta olduğumuz için ne demek istediğini tam olarak anlamak amacıyla Hapgood’un temasa geçtiği kişilerin peşine düştüm.

Sonunda Hapgood’un ahbablarından birinin verdiği ipucu sayesinde New England’da yaşayan bir arkeolog ve bilim yazarı ile temasa geçtiğimde, adam Hapgood’a bu enformasyonu verenin kendisi olduğunu açıklayarak beni şaşırttı. Ona anlattıkları şunlardı: a) Eski Yunan uzaklık ölçüsü, Eratosthenes’in bunu (M.Ö. 250 civarında) keşfetmesinden bin yıl kadar önce Yunanların Yeryüzü’nün kesin boyutlarını bildiklerini kanıtlamaktaydı ve b) Neanderthal insanı dikkate değer derecede kültür sahibiydi ve M.Ö. 100.000 ve daha da öncesinde yıldızları incelemekteydiler.

Şimdi, Yunanlar ile ilgili bu bilgiye 1953’te yayınlanmış ve A.E. Berriman tarafından yazılmış olan *Historical Metrology*’e (Tarihte Ölçübilim) adlı kitapta rast gelmişim. Ve ikinci iddia ise 1989’da yayınlanan *Cities of Dreams* (Rüya Şehirleri) adlı kitabında Stan Gooch tarafından önce sürülmüştü.

Gooch, Neanderthal insanının karmaşık bir uygarlığa sahip olmuş olduğunu ama bunun tuğla ve harç uygarlığı değil de, bir “rüyalar” uygarlığı olduğunu savunuyordu. Bu da hiç akla uygun değildi. Uygarlık dediğimiz şey bizim doğaya karşı savunmamız değil midir? Rüya ise bir kasırgaya veya kılıç dişli kaplana karşı pek faydalı değildir.

Gooch savını Neanderthal adamı ile Amerikan yerlilerini karşılaştırarak geliştirir, Kızılderililerin karmaşık kültürlerine rağmen yazılı dilleri olmadığını ve evler inşa etmediklerini işaret eder. Bir hastalık veya bir felaket nedeniyle tamamen yok olmuş olsalardı neler olurdu, diye sorar. Arkeologlar iskeletleri bulacak ve onları “ilkeller” diye etiketleyip bir kenara bırakacaklardı, tıpkı bizim Neanderthallere yaptığımız gibi.

Pleiades’ten, yani Yedi Kızkardeş’ten (Ülker veya Süreyya takımyıldızı)

bahsederken, Gooch şunları söyler: “Ülker takımyıldızı geçmişte ve günümüzde, en ilkelinden en gelişmişine dek yeryüzündeki her kültür tarafından belirlenmiş ve adlandırılmış tek yıldızdır (yıldız grubu).” Aborjinlerin, Wyoming Kızılderililerinin ve kadim Yunanların efsanelerindeki benzerliği işaret eder. Yunan efsanesinde, Avcı Orion ormanda altı bakirenin ve annelerinin izini sürmekteyken Zeus onlara acılar ve hepsini (Orion da dahil) yıldızlara dönüştürür. Avustralya efsanesinde,

avcının adı Wurunna'dır ve yedi bakirden ikisini yakalar ama bunlar aniden çıkıp göklere dek uzanan ağaçlara tırmanıp kaçarlar ve bakireler sonsuza dek göklerde yaşarlar. Wyoming Kızılderililerine göre ise, yedi kızkardeşi bir ayı kovalamaktadır; kızlar yüksek bir kayaya tırmanır ve kaya göklere erişene dek uzar.

Gooch, Yedi Kızkardeş'in Aztek, İnka, Polinezya, Çin, Masai, Kikuyu, Hint ve kadim Mısır efsanelerinde eşdeğer bir rol oynadığını anlatarak devam eder. Ülker takımıyıldızına duyulan bu dünya ölçeğinde yaygın ilginin, bunun bir zamanlar merkezi olan çok daha eski bir kültürden kaynaklandığını işaret ettiğini savunmaktadır.

Gooch'a göre, bu kültür Neanderthal idi. Bundan şüphe edebilir ve bunun, kendi atamız olan Cro-Magnon insanı olduğuna inanmayı yeğleyebiliriz. Ama Gooch, Neanderthal insanının entelektüel gelişmişliğine dair etkileyici kanıtlar toplamıştı. Örneğin, Alp dağlarının İsviçre'de uzanan kısmında yer alan Drachenloch'taki bir mağarada keşfedilen 75.000 yıllık bir ayı sunağından söz eder. Arkeologlar kapağı yekpare taş bir levha olan dikdörtgen bir taş sandığın içinde, ağızları mağaranın girişini işaret eden yedi ayı kafatası buldular. Mağaranın dibindeki duvarda içlerine altı ayı kafatası daha yerleştirilmiş oyuklar vardı.

Şimdi, yedi sayısı, elbette ki şamanizmle ilgili bir sayıdır. Drachenloch mağarasının bir ritüel mekanı, bir anlamda, kilise olduğu açıktır. Dahası din tarihçisi Mircea Eliade bize ayı ile Ay arasında dünya

çapında yaygın bir bağlantı olduğunu anlatmaktadır. Ve bu, mağaradaki kafatası sayısının on üç adet, yani bir yıldaki ay aylarının sayısından dolayı tahmin edilebilir. Bu ve diğer başka ipuçları Gooch'u Neanderthal insanının dininin Ay tapıcına dayandığına ve Neanderthallerin ilk "yıldızbilimciler" oldukları çıkarımına götürmüştür. Diğer pek çok şeyin yanı sıra, Giorgio de Santillana ve Herta von Dechend'in *Hamlet's Mill* (Hamlet'in Değirmeni) adlı kitaplarında işaret ettikleri ekinoksların presesyonu bilgisinin de muhtemelen Neanderthal insanı ile başladığını savunur.

Bir "kilise" bir rahibin veya şamanın varlığını ima eder, öyleyse Neanderthallerin şamanları, yani dünyanın dört bir yanındaki şamanlar gibi, avlanma ritüellerinde önemli bir rol oynayan "büyücüler"i de olmuş olmalıydı. Ay tanrıçası Diana'nın bir avcı olması tesadüf müdür? Yoksa o da Neanderthal insanından kalan bir miras mıdır?

Neanderthal Kültürü

GOOCH'UN 1989'da yayınlanan kitabından bu yana, Neanderthal insanının kendi teknolojisine de sahip olduğunu işaret eden yeni kanıtlar birikmektedir. 1996'da İspanya'nın Tarragona kentindeki Roviri Virgili Üniversitesinden bilimciler, Barcelona'nın kuzeyindeki Capellades yakınlarında on beş ocağı gün ışığına çıkarttılar. Profesör Eudald Carbonell, Neanderthal insanının tahmin edilenden çok daha ileri bir beceriye sahip olduğunu kanıtladıklarını

açıkladı. Homo sapiens'in, Cro-Magnon insanının ötesine geçen bir "evrim sıçrayışı" değil de, Neanderthal insanından öteye atılmış yalnızca tek bir yumuşak adım olduğunu söyledi. Ocakların her biri ölçeğine göre farklı bir işlev görmekteydi: bazıları fırındı, bazıları şömine ocağı, hatta bazıları maden eritme ocağıydı. Bu ekip taş ve kemikten yapılmış "şaşırtıcı çeşitlilikte" araç gerecin yanı sıra ahşap kap kacakların izlerini de bulmuştu. (*Times*, 3 Eylül 1996)

Gooch'un en şaşırtıcı cümlelerinden biri, Neanderthal insanının aşıboyası elde etmek için 100.000 yıl önce Güney Afrika'da derin madenler kazmakta olduğuna ilişkindir. "En büyük sit alanlarından biri, bir milyon kilo cevher çıkartıldığını göstermektedir." 45.000, 40.000 ve 35.000 yıl önceye tarihlenen başka maden ocakları da keşfedilmiştir. Her birinde, kazılan çukurların daha sonra titizlikle yeniden doldurulduğunu gösteren

bulgular vardır, bunun nedeninin belki de yeryüzünün kutsal görülmesi olduğu varsayılmaktadır. Görünen o ki Neanderthal insanı aşıboyasını, ölüleri gömme de dahil olmak üzere törensel amaçlarla kullanmaktaydı.

1950'de Smithsonian Enstitüsünden Dr. Ralph Solecki, Irak'ın kuzeyindeki Şanidar Mağarası'ndaki kazılarda Neanderthallerin ölü gömme törenlerinde ölülerin yaban çiçeklerinden dokunma bir yorganla örtüldüğüne ilişkin kanıtlar keşfetti. 1971'de yayınlanan *Shanidar* adlı kitabının alt başlığı "Neanderthal Adamının İnsanlığı" idi. Dr. Solecki, Neanderthal insanının bir maymundan çok daha fazlası olduğu sonucuna varan pek çok antropoloğun ilkiydi.

Gooch aşıboyasının en azından 100.000 yıl öncesinden günümüze dek hala kullanımda olduğuna, Aborjinler tarafından hala kullanıldığına dikkat çeker. Yerlilerin ileri gelenlerinden birinin buna "tüm maddeler arasında

spiritüel açıdan en zengin ve en büyüğü madde” dediğini aktarır.

Şimdi, aşırı boyası manyetit denilen ve adının da akla getirdiği gibi manyetik olan bir mineralin okside olmuş halidir. Küçük bir manyetit kıymığı suyun yüzey gerilimine bırakılacak olursa biraz döner ve manyetik kuzeyi işaret ederek kalır. Ve Olmekler M.Ö. 1000 civarında, yani Çinlilerin pusulayı keşfetmelerinden bin yıl önce, manyetit kıymığını bir mantar meşesi parçasına takıp pusula iğnesi olarak kullanmaktaydılar.

Gooch güvercinler de dahil olmak üzere pek çok yaratığın beyinde yola çıkılan kaynağı bulmak için kullanılan bir manyetit demeti olduğuna işaret ederek Neanderthal insanının beyinde de yeraltındaki kantaşını (hematit) saptayabildiğini sağlayan da böyle bir demet olup olmadığını sorar. Elbette ki bu, yeraltı sularını saptayan radyestezistlerin sahip oldukları gücün bir versiyonu da olabilirdi.

Ocak 2002’de, Neanderthal insanının bir tür süper zambak kullandığı ortaya çıktı. Bu, kuzey Almanya’daki Harz Dağlarında, 80.000 yaşında olduğu tahmin edilen bir linyit madeninde keşfedilen siyah-kahverengi bir zift idi. Parçalardan birinde bulunan bastırılmış parmaklara ve çakmaktaşıdan yapılmış araç gereç ve tahtaya ait izler, bu ziftin tahtadan yapılmış bir sapı çakmaktaşıdan yapılmış bir bıçağa tutturmak için zambak olarak kullanıldığını düşündürmekteydi. Bir huş ağacından elde edilen zift ancak 300–400°C derecelik ısıda üretilebilirdi. Jena’daki Friedrich-Schiller Üniversitesi’nden Prof. Dietrich Mania, “Bu, Neanderthallerin bu ziftlere kazara

rastlamadığını, bunları amaçlı üretmiş olduklarını ima etmektedir,” demiştir.

Şimdi, bunların hepsinin devrim yaratacak türden olduğu kesin. İnsan kültürünün Cro-Magnon insanıyla, Homo sapiens ile başladığı bilgisini kanıksamışızdır. Cro-Magnon atalarımız mağaralarda çizimler yapmaya 30.000 yıl kadar önce başladı ve bizler hep uygarlığımızın da böyle başladığını varsaydık. Ama Ülker takımıldızı 40.000 yıl önce çoktandır belirlenmiş idiyse, o zaman uygarlık Neanderthal insanı ile başlamış olabilirdi.

1995’te Slovenya Bilimler Akademisinden Dr. Ivan Turk tarafından bulunan 82.000 yıllık kemikten yapılmış flüt de yine Neanderthal insanının kendi müziğini yaptığını göstermektedir. Bir başka Neanderthal sit alanında ise kemikten yapılmış, iplik geçirilecek delik açılmış olan 26.000 yıllık dikiş iğnesi keşfedilmişti.

Ama belki de en şaşırtıcı kanıt, 1980’de İsraili arkeolog profesör Naama Goren-Inbar tarafından Golan Tepeleri’nde keşfedilen ve Berekhat Ram heykeli olarak bilinen yontudur. Yaşı belirlenebilmiştir çünkü süngertaşı olarak bilinen ve tarihlenebilen iki bazalt katmanı arasında -7.500 kazıma aletiyle birlikte bulunmuştu. Ve tarih M.Ö. 250.000 ile 280.000 yıl arasıydı. Yontu ünlü Willendorf Venüsü’nü andırmaktadır ama çok daha kabadır. Ve elektron mikroskopuyla yapılan bir inceleme onun tuhaf şekilli bir taş olmayıp Neanderthal insanı tarafından yontulduğunu açığa çıkardı.

Demek ki Neanderthal insanı çeyrek milyon yıl kadar önce küçük bir

dişi figür, belki de Ay tanrıçası figürü yontmaktaydı. Bunun akla getirdiği şey ise Drachenloch mağarasındaki ayı kafataslarının tanıklık ettiği dini zaten çoktan -200.000 yıl öncesinde geliştirmiş olduğudur.

Uriel’s Machine (Uriel’in Makinası) adlı kitabın yazarları Robert Lomas ve Christopher Knight dikkatlerini Neanderthallere yöneltmiş ve onların modern insanınkinden daha büyük beyine sahip olduklarına işaret edip, ortadan kalkmalarından önce 230.000 yıl boyunca var olduklarına ilişkin şaşırtıcı bir bilgi paylaşmışlardır. Öyleyse, yüksek dereceli bir gelişmişliği elde etmek için Neanderthaller hayli bol zamana sahipti. Ötealeme inandıkları açıktır zira ölümlerini bir dinsel törenle ve yanlarına, ötede ihtiyaç duyabilecekleri araç gereç ve et koyarak gömüyorlardı. Ölülerini (dikilmek için delik açılmış) süs

boncuklarıyla kaplı örtülerle, süslü kepler, oyulmuş bilezikler ve kolyelerle

gömmüşlerdi. Neredeyse bir Ay kursu olduğu kesin olan, en azından bir adet kusursuz yuvarlaklıkta tebeşir taşı disk imal etmişlerdi.

Ve Neanderthal insanı dinsel törenler düzenlemiş, flüt çalmış, gökleri incelemiş ve maden eritme ocakları inşa etmişse birtakım homurtulardan farklı bir tür lisansı da olmuş olmalıydı.

Stan Gooch’un 1989’da çoğu insana deli saçması gibi gelen anlayışları yavaş yavaş doğrulanmaya başlıyordu.

Hapgood’un uygarlığın 100.000 yaşında olduğu cümlesinin kaynağı olduğu anlaşılan New England’lı akademisyene dönecek olursam: Görüşmelerimiz sırasında bir sorun ortaya çıktı. Zihinleri inanılmaz miktarda bilgiyle tıks tıks dolu olan pek çok aşırı zeki insan gibi bu akademisyen de kendini net olarak ifade edemiyordu. Dolayısıyla sorduğum bir soruya saatler boyunca açıklamalar yapmaktaydı.

Ama çok şaşırtıcı bazı şeyler söylemişti: Uygarlığın ne kadar eski olduğu ölçüleri aracılığıyla kanıtlanmıştı. Ve bu ölçülerin tarihinin, bir Neanderthal tarafından yontulan La Quina diskine dayanadığı gösterilebilseydi, o zaman bu iddia kanıtlanırdı. Ayrıca Yunanca, İbranca, Sümerce ve Sanskritçe’deki dilbilimsel kanıtları anlattı ve örnekler verdi. Böyle engin bir

Ne kadar uçuk,
ne kadar doğru?

bilgiye sahip bir insanla daha önce hiç karşılaşmamıştım. Müziği, gezegenler arası uzaklıkları, arkeoloji ve atom sayılarını içiren teorisi inanılmaz derecede zordu. Makalelerinin konuları Büyük Piramit, Buzul Çağı sanatı ve Chaco Kanyonu'ndan tutun da simya sembolizmine dek uzanıyordu.

Ancak onu okuyucuya takdir edilmemiş bir deha olarak tanıtmayacağımı fark ettim, görüşlerinden bazıları onu "çatlak" suçlamasına maruz bırakacak türdendi. Örneğin, "Mars'taki Yüz"ün gerçekliğine inanmakla kalmayıp bunun insanlar tarafından yapıldığını ve Mars'ın uydularından birinin bir tür insan yapımı araç olduğunu kabul etmekteydi.

Onun iddialarının çok uçuk olduğunu düşünen Rand Flem-Ath onun bir sahtekar olmasından şüphelenip geçmişini araştırmaya başlamıştı. Oysa yine aynı sıralarda, onun kendi geçmişiyle ilgili olarak kulağa "uçuk" gelen iddialarını doğrulayan pek çok kişiyle görüşmekteydim. Sahtekarlıkla suçlandığı haberi akademisyenimizin kulağına gittiğinde çok öfkelenmiş

ve kitapta adının kullanılmamasını isteyip bizimle ilişkisini kesti. Bu durumdan dolayı çok mutsuzdur çünkü Hapgood'a "100.000 yıllık uygarlık" hakkında şeyler anlatan kişinin o olduğuna emin olmuştum. Ama ne onun ne Rand'ın fikrini değiştirebildim. Böylece, *The Atlantis Blueprint* (Atlantis Şablonu) adlı kitabımız kesilip budanmış bir halde yayınlandı. Neanderthallere ilişkin her cümleyi çıkartmak zorunda kalmıştık ve buna yalnızca kendi açımdan değil, teorilerinin gün ışığı görmesini ümitle bekleyen Stan Gooch'un adına da üzülmüştüm. Ama neyse ki kesilip biçilen kısımlar bir kitaba daha temel oluşturacak kadar çoktu. Böylece 2006'da *Atlantis and the Kingdom of the Neanderthals* (Atlantis ve Neanderthaller Krallığı) adlı kitabım yayınlandı. Sonunda Neanderthal insanının başarılarını bir kitabın ana teması olarak işleyebilmiş ve yakın arkadaşım olan ve kısa bir süre önce kaybettiğimiz Stan Gooch'a hak ettiği itibarı iade edebilmişim. □

Yazarın Şubat 2011'de *Fortean Times*'ta yayınlanan yazısından özetlenerek çevrilmiştir.

Mitoloji, Astroloji Ve Yaratılışın Öyküsü

Serap Şengöz

1. Bölüm

KADİM ZAMANLARDAN beri insanoğlu yaşamın gizemlerini açıklayabilmek, hayatın zorluklarını daha anlaşılır ve dayanılır kılabilmek adına mitleri, masalları ve folklorik unsurları kullanmıştır.

İsa, öğretilerini müritlerine anlatılması zor konuları anlaşılması kolay formlardaki alegorik öykülerle açıklamıştır.

Filozof Platon karmaşık felsefi kavramları mitler ve ibret alınacak öyküler aracılığıyla anlatmıştır.

Eski Hindu tıbbında bir insan kendilerine fiziksel ve psikolojik bir sorun için başvurduğunda doktorlar hastanın durumuna uygun bir hikaye verirler ve bu

öyküyle meditasyon yaparak kendi hastalığının ilacını veya çaresini bulabilmesine yardımcı olurlardı.

İçinde bulunduğumuz lineer, belli kalıplara bağımlı dünya ve her şeyi rasyonalize etmeye çalışan mantuksal düşünme biçimi yaşamın ikilemelerinin daha derinlerdeki anlamlarını algılamamızı ve ayrıştırabilmemizi maalesef engelleyen bir unsurdur.

Mitler bir şekilde, yaşamdaki çelişkileri ilişkilendirerek konunun özünü anlamamıza yardımcı olan öyküler aracılığıyla kavramakta zorluk çektiğimiz konuları algılamamıza yardımcı olabilecek bir kapasiteye sahiptir.

Mistik hikayeler ve tasvirler içsel çatışmalarımıza bir anlayış getirirken, yaşamın derinliğini, zenginliğini ve manasını anlamamıza yardım eder. Yaşadığımız duyguların, korkuların, çatışmaların ve tutkuların sadece bizde olmadığını; kardeş kavgalarının, ebeveyn-çocuk ilişkilerindeki zorlukların, aşk ve evlilik ilişkilerindeki sorunların, tuhaf takıntuların insanoğlunun yaradılışından beri var olduğunu, en büyük kahramanların, en güçlü insanların bile korku, zorluk ve yenilgi yaşayabileceğini fark ederiz ve kendimizi yalnız hissetmeyiz. Güzelliğin, kudretin, yeteneklerin ve zenginliğin mutlu olmak veya istediğimiz her şeye sahip olmak için yeterli olmadığını ve yalnızlık, yenilgi ve kayıpların neden olduğu karanlığın ardından her zaman yeni bir ışığın ve umudun doğacağını öğreniriz.

Astroloji ve mitolojinin kullandığı ortak bir terminoloji vardır. Neredeyse 1800'li yıllara kadar astroloji ve astronomi birlikte ele alınırdı. Gök cisimlerine mitolojideki Tanrıların

ve kahramanların isimlerini vermek bir gelenek haline gelmiştir. Ancak mitoloji ve astrolojinin tarihlerine baktığımızda hangisinin önce başladığını söylemek mümkün değil. İlginç olan, astrolojideki gezegen ve burçların içerdiği anlamların bir şekilde mitolojik arşetiplerle benzerlikler göstermesidir. Gök cisimlerinin aynı adı taşıdığı kahramanların öykülerini çağrıştıran anlamlar içermeleri bir anlamda ilahi bir planın varlığını adeta gözler önüne sürer.

Mitoloji de, astroloji de çok katmanlı bilgiler içeren ekollerdir. O yüzden birebir aynıdır diyemeyiz ancak benzeşen yanlarıyla incelemek belki yaratılışın özünü biraz daha kavramamızda bize ışık tutacaktır.

Kadim zamanlardan beri insanlar gökcisimlerinin Dünya'dan bakıldığında gökyüzünde buldukları yere göre, yeryüzündeki olaylarla ilişkilendirerek veriler oluşturmuşlardır. Bunlar yüzyıllarca süren gözlemlerle yapılan istatistiki çalışmalardır.

Astrolojinin kullandığı en önemli araçlar olan gezegenler, burçlar kuşağı, asteroidler isimlerini Roma mitolojisindeki tanrılardan almıştır. Bu tanrılar Grek mitolojisinde farklı isimlerle ama hemen hemen aynı hikayelerle hayat bulurlar.

Mitolojik hikayeler yaradılışın özünü ve ilahi planı anlatır. Astroloji de aynı şekilde, kozmik plana ve onu bir parçası olan insan ruhunun yapısına ve yolculuğuna ışık tutar. Astrolojide kullanılan temel araçlar olan gezegenler, burçlar, evler ve açılar ruhun dünyaya geliş amacını gerçekleştirme için gereksinim

duyduğu enerjilerin ne şekilde çalıştığını gösteren sembollerdir. Diğer bir deyişle, gezegenler oyuncu, burçlar oyuncunun rolü, evler ise sahnedir. Astrolojide bir insanın, eşyanın veya olayın doğum anında aldığı kozmik enerji bileşimini temsil etmek için harita denilen sembolik bir imge kullanılır. Her bir harita veya gökyüzü anı parmak izi gibi eşsizdir. Aynı gökyüzü görüntüsünün oluşması ortalama 25.000 yıl alır.

Astrolojide kullanılan sekiz gezegen ve Ay ve Güneş'ten oluşan (bunlar da terminolojik olarak ışıklar veya gezegenler olarak addedilir) belli bir düzen içinde sıralanır: Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün ve Plüton. İnsanoğlunun görüş sınırı Satürn'e kadardır. Diğer üç gezegeni görebilmek için dev teleskoplara ihtiyacımız olur. Satürn dünyevi karmanın, bu dünyadaki maddesel varlığın sınırınıdır. Bir anlamda maddesel bedendir. Satürn astrolojide sınırlama, kısıtlama, şekillendirme, maddeye dönüştürme özelliklerini temsil eder. Satürn ötesi gezegenler olan Uranüs, Neptün ve Plüton daha çok, ilahi enerjileri veya yüksek bilinç etkilerini temsil eder.

En yüksek ilahi enerjiden yani en uzaktaki gezegenden başlarsak, Plüton veya Grek mitolojisindeki adıyla Hades yer altı tanrısının adı olmakla birlikte ölüm ötesini, öte alemi temsil eder. Oradaki düzen tamamen farklıdır.

Sonra Neptün gelir. Neptün Grek mitolojisinde Poseidon'la özdeşleştirilse de aklımızda tutmamız gereken bir şey var. Mitolojideki arşetipsel anlatımlar farklı kalıplarda ve kimliklerde karşımıza çıkar. Bunlar farklı bilinç boyutlarına göre kimlik

değiştirir. İlahi boyutta Plüton'dan sonra gelen Neptün, Kaos kimliği ile karşımıza çıkar. Kaos mitolojide ilk yaratıcıdır. Sözlük anlamı ile karmaşa, belirsizlik demektir. Hemen tüm geleneklerde kaos tanımlanamayan, engin ve derin sularla kaplı bir yapı olarak tanımlanır. Aslında Kaos insan bilincinin algılayamayacağı bir ilahi düzendir. O kadar yoğundur ki içinde boşluk bulunmaz. Evrendeki tüm varlıklar Kaostan gelir ve Kaosa döner. Kaos bölünmemiş bir bütünlüktür. Ama aynı zamanda bu alemle ötealem arasındaki boşluktur. Kaos ilk maddedir. Kaos bütünlüğünden ve bölünmemişliğinden fedakarlık ederek önce Nyks (gece) ve Erebo'su (karanlığı) doğurur. Nyks'ı evren, Erebo'su da kara madde olarak alabiliriz. Sonra Gaia doğar. Gaia yeryüzünün, toprağın tanrıçasıdır. Yeryüzündeki tüm tanrılar ve insanlar Gaia'nın soyundan gelir. Gaia babasız olarak önce Uranos'u (gök), ardından dağları ve Pontos'u (deniz) doğurur. Toprak ana Gaia oğlu Uranos'la birleşir ve altı dişi altı erkek olmak üzere on iki titani doğurur. Titanları ruhsal klanlar olarak alırsak astrolojideki on iki burcun temsil ettiği ruhsal ekollerle özdeşleştirebiliriz. Her bir titan maddi alemdeki özelliklerin yönetimini alır. Bunlardan biri Hyperion (Güneş) bir diğeri Phoebe (Ay), sonuncusu ise Kronos'tur. Kronos roma mitolojisindeki Satürn'dür. Kronos zamanın tanrısıdır. Astrolojide Satürn'ün sınırlama ve kısıtlamalarla özdeşleştirildiğini söylemiştik. Zaman maddesel alemdeki en büyük sınırlamadır.

Titanlar ve temsil ettikleri alanlar şöyledir.

Okeanos:
Okyanus.

Tethys: Yer
altı suları ve
bakıcılık.

Hyperion: Güneş.
Theia: Görüntü ve
değerli taşlar.

Kaios: Akıl ve
kutuplar.

Phoebe:
Parlak zeka,
büyü ve Ay.

Rhea:
Cinsel bereket
ve dağlık
bölgeler.

Mnenosyne:
Hafıza, hatıra
ve dil.

Themis:
Adalet.

Kriyus: Liderlik
ve takımıydızlar.

Lapetos: Ölümlülük,
yara ve yaşam süresi.

Kronos: Zaman.

Gaia titanlarla birlikte "hekatonheir"ler denilen yüz kollu devleri ve alınlarında tek bir göz bulunan "cyclop"ları doğurur. Bunları şeytani enerjinin temsilcileri sayabiliriz. Uranos canavar görünümündeki oğullarından nefret ettiği için onları toprağın altına (Gaia'nın karnına) saklar. Bunu kötülüklerin ve korkuların bilinçaltına saklanması olarak yorumlayabiliriz. Gaia bu duruma çok üzülür ve akçeliği yaratır ve bundan bir tırpan yapar. Daha sonra oğullarını babalarının acımasızlığını cezalandırması için teşvik eder. Ama zamanın tanrısı olan Kronos dışında herkesin Uranos'tan ödü

patlar. Kronos bu tırpanla babasının hayalarını keser ve yeryüzüne atar. Karnından intikam tanrıçaları Erinys'ler, denize düşen parçaların neden olduğu köpüklerden ise Afrodit ya da Roma mitolojisindeki adıyla Venüs doğar. Bir anlamda, intikam tanrıçaları kozmik bilinci temsil eden Uranos'un hadım edilmesinin öcü olarak ölümlük tohumunu atar dünyaya, Venüs ise sevgi ve güzelliği. Kronos babasını hadım ederek onun gücünü yok eder ve artık Uranos'un temsil ettiği kozmik bilinç dünyadaki hükümünü kaybeder ve zamanın tanrısı tüm sınırlamalarıyla, kurallarıyla evrenin efendisi olur. Kardeşlerinden toprak, bereket ve üremenin tanrıçası Rhea ile evlenir.

Ancak kaderinde çocuklarından biri tarafından tahtından edilmek olduğunu öğrenen Kronos dünyaya gelir gelmez bütün çocuklarını uyar. En sonunda karnındaki son çocuğun da aynı akıbete uğrayacağını bilen Rhea, Gaia ve Uranos'a giderek yardım ister. Çocuğunu bir mağarada doğurup kundağa sardığı bir taş Kronos'a yutturur. Bu doğan çocuk Zeus yani Jüpiter'dir. Gizlice büyütülen Zeus güçlü ve cesur bir tanrı olur. Akıl tanrıçası Metis'in yardımıyla

Kronos'a yuttuğu kardeşlerini kusturur ve tüm kardeşlerinin yardımıyla Kronos'u tahtından indirir. Böylece Olympos tanrıalarının devri başlar. Buradaki hikaye aslında dünyevi yaşamın içindeki insanın zamanı dahi unutmamasını temsil ediyor.

Zeus yani Jüpiter astrolojide insani akıl yoluyla hayatın anlamını algılamayı temsil eder. Bir anlamda akıl tanrıçası metisin yardımıyla Zeus'un evrenin yetkinliğine varması ile benzerlik gösteriyor.

Ancak Zeus huzurlu bir ortam sağlamak için babası ve amcaları olan titanlarla yıllarca savaşır. Uranos'un yer altına kapattığı yüz kollu devler ve tek gözlü cyclopları serbest bırakan Zeus savaşta onları da yanına alır. En sonunda savaşta kazanan Zeus olur ve Titanları Tartaros'a gönderir. Tartaros ölümlük ülkesinin en derin yeridir. Titanların Zeus komutasındaki devler ve cycloplar tarafından yenildiğini gören Gaia intikam almak için yaratıkların en korkuncu olan oğlu Typhon'u doğurur. Savaşın yarattığı deprem ve sarsıntular evrenin her yerinden hissedilir. Ama Zeus, Typhon'u da alt ederek Tartaros'a yollar. Ancak Zeus'un savaşı henüz bitmemiştir. Bu sefer birlikte savaştığı devler ona isyan etmiş ve onu tahtından etmeye kararlı bir şekilde savaşa girişmiştir. Bu devlerin inanılmaz güçleri karşısında yenilgiye doğru gitmekte olan Zeus akıllı savaş tanrıçası kızı Athena'dan aldığı fikirle yarı tanrı yarı ölümlü Herakles'i yani bizim bildiğimiz adıyla Herkül'ü yardıma çağırır. Herakles tek başına tüm devlerin hakkından gelir.

Buradaki hikaye kozmik bilince karşı gelen ve şeytani güçlere,

dünyevi isteklere kendini kapturan insanoğlunun hikayesidir. Zeus devler ve cyclopları yanına aldığında kozmik bilincin reddettiği ve toprağın altına gömdüğü güçlerle işbirliği yapmış olur. Böylece ilahi bilgilere arkasını dönerek dünyevi isteklere ve güç arzusuna kapılmış olur. Titanları yok etmesi kozmik bilgileri insan bilincinden uzaklaştırması anlamına geliyor. Ancak büyük bütünün bağrından kopmuş olan toprak ana Typhon'u doğurarak Zeus'un medeniyetini yok etmeye çalışıyor. Typhon bir anlamda medeniyetlerin sonunu getiren ama insan tohumunu yok edemeyen tufanlara benziyor. Ancak insanoğlu varlığını sürdürmeye devam ediyor. Fakat kendisini daha büyük bir savaş içinde buluyor. Yanında sandığı kötücül güçler artık ona karşı geliyor. İnsanın kendi şeytanlarıyla veya nefsiyle savaşı temsil ediliyor burada. Kurtuluşun tek bir çaresi var, o da insan bilincinin kozmik bilinçle veya maddenin maneviyatla birleşmesi. Bu da yarı tanrı yarı insan Herkül'de vücut buluyor. Böylece en büyük güç ortaya çıkmış oluyor. Astrolojide Zeus yani Jüpiter aklı yoluyla (Athena Merkür gezegeninin temsil ettiği enerjiyi yansıtır) Uranüs'ün temsil ettiği kozmik zekayı algılıyor ve yaşamına katabiliyor. Yani dünyevi akıl tüm şeytanlarından ve korkularından sıyrılıp daha yüce olanın arayışına kalkıştığında kozmik zekanın bilgilerine ulaşabiliyor.

Yeryüzünde insanın yaradılışı ile ilintili mitolojik kaynaklar oldukça karışık ve net bir bilgi bulmak mümkün değil. Bu konuda pek çok farklı mit mevcuttur. Hesiodos'un "Soylar Efsanesi"ne göre insanoğlu

Kronos'un hüküm sürdüğü sıralarda yaratılmıştır. İlk insan soyu altındanmış ve tıpkı tanrılar gibi refah ve bereket içinde yaşıyorlarmış. Mutlu doğup mutlu ölüyorlarmış. Sonra gümüş soyu yaratmışlar. Ama bunlar bir öncekiler kadar akıllı değilmiş. Sürekli sorun yaratıyor ve tanruları sorguluyorlarmış. Zeus onları yer altı cinleri olarak toprağa gömmüş. Ardından Tunç soyu gelmiş. Bunlar daha da betermiş. Sürekli birbirine saldırıp öldürüyor ortalığı dağıtıyorlarmış. En sonunda kendi kendilerini yok etmişler. Ardından Zeus kahramanlar soyunu yaratmış. Efsanelerdeki kahramanlarmış bunlar.

Sonra demir soyu meydana gelmiş. Bu da yaşamın sıkıntıları içinde kıvranan bugünkü soymuş. Bir soyun daha geleceğini söylüyor Hesiodos; bu altıncı soy ise sevgisiz, doğrunun, iyi ve güzel olanın değil, sadece güçlünün yanında olan ve buna değer veren bir soy olacaktır.

(Devam Edecek)

Tekrardoğuş İnancının Yedi Modern Kaynağı

Hans TenDam

SANSKRIT dilinden metinlerin 1820'lerde tercüme edilmesi toplumumuzdaki tekrardoğuş inancının en eski tarihli kaynağı olan klasik Hint kültürünün keşfine yol açtı. Sanskritçenin, Hint-Avrupa dil ailesi içindeki en eski dil olduğu kanıtlanmıştı, öyleyse kadim Hint kültürü kendi kültürel geçmişimize dair en uzak geçmişe bakışı sağlamaktaydı. Max Mueller pek çok kadim Hint metnini çevirdi ve inceledi ve bunların popülerleşmesi için çok çalıştı. Klasik Hint ve Budist metinler ise Avrupa'ya, tekrardoğuş gibi bir şey olamaz tarzındaki inanılmaz görüşün baskın olduğu kita olarak tanımlayan Schopenhauer gibi düşünürleri etkiledi.

Tekrardoğuş inancının ikinci kaynağı spiritist Léon Rivail'dir. Bir Fransız eğitim teorisi uzmanı olan Rivail, medyomların gerçekten de ölümlerle iletişime geçtiklerine ve bazı ölümlerin makul sorulara makul yanıtlar verdiklerine ikna olmuştu. En tanınan kitabı *The Spirits' Book** (1857) tekrardoğuş hakkında birçok soru ve yanıt içermektedir. Rivail bu kitabı önceki yaşamlarda taşıdığını iddia ettiği adlar altında yayınladı. Medyom Bayan Japhet, Allan ismini bildirmiş ve medyom Bayan Roze ise Kardec adını bildirmişti. Celina Béquet, namı diğer Japhet psişik yeteneklerini kendisi tekrardoğuşa ikna olmuş Roustan adlı biri tarafından manyetize edilerek kazanmıştı. Fransa'da daha on beş yıl öncesinde, 1839'da tekrardoğuşu açıklayan spiritist bir kitap zaten basılmıştı: Efendimiz İsa Mesih'in Üç Melek Tarafından Tezahür Ettirilen Göksel Doktrini. Celina Béquet'e göre, tekrardoğuş doktrinini 1846'dan beri büyükbabasından, Aziz Theresa'dan ve başkalarından almaktaydı. 1856'da Rivail ile tanıştı, Rivail onun malzemelerini *Le Livre des Esprits* adlı kitapta, adından bile bahsetmeksizin bir araya getirdi, oysa kitabın dörtte üçü Celina'nın ve geri kalanı ise başka çevrelerde kanallık yapan Bayan Bodin adlı birinin aldığı mesajlardan [Alexander Aksakow, *Psychische Studies (Psişik İncelemeler)*, 1898: 258] oluşmaktaydı. Erkek baskınlığına bakın!

Tekrardoğuş hakkındaki bu fikirlere şiddetle karşı çıktı. İlk olarak, insanlar böyle yöntemlere inanmamaktaydılar. İkinci olarak, inanan ve konu hakkında kendileri soru soran kişiler ise ölümlerden farklı yanıtlar almaktaydılar.

* *Ruhlar Kitabı, Allan Kardec, Ruh ve Madde Yayınları, 2011.*

Tekrardoğuşu kabul etmiş olan spiritüalist gruplar tekrardoğuş hakkında mesajlar almaktayken bunu reddeden spiritüalist gruplar tekrardoğuşu önemsemeyen mesajlar almaktaydı. A.T. Davis ile iletişimde olan ruhlar, ölümden sonraki gelişimin ancak ötealemden olacağına ve tekrardoğuş fikrinin bir hata olduğuna teminat vermekteydiler. Kardec'i eleştirenler medyumlarının onun telkinlerinin tesiri altında olduğundan kuşkulandı. Rivail'in başkaları tarafından alınan mesajları da kitabın içeriğine eklediği düşünülürse, bu eleştiri geçersizdir. Zaten soruları her kim sorduysa, pek azı yönlendirici türdendi. Medyumlara danışmak ilginç bir prosedür olabilir de ciddi araştırma olarak sınıflanabilmesi çok zordur.

Kardec'in kitabı spiritüalistler arasında uluslararası bir uçurum açtı. "Spiritistler" tekrardoğuşa inanmaktaydılar ve "spiritüalistler" ise inanmamaktaydılar. İngiltere ve Amerika gruplarının çoğu tekrardoğuşu reddedip spiritüalizme dönerlerken esasen Kardec tarafından etkilenen Kıta Avrupası (Brezilyalılar da dahil) grupları tekrardoğuşu kabul ettiler.

Günümüzde "spiritizm" viya tahtası, masa ayaklarının hareketlenmesi

veya bardak çevirme veya doğrudan trans medyumları aracılığıyla ruhlarla temasa geçmeyi belirten bir terimken "spiritüalizm" ise spiritüel ve psişik fenomenlerden türeyen bir felsefeyi işaret eder. Rivail, ölümünden birkaç gün önce, Kuzey Amerika spiritüalizmi ile Roman spiritizmi arasındaki farkların önemsiz olduğunu söyledi (Revue Spirite dergisi, Nisan 1869:105). Kaçamak yanıt mı vermekteydi? Artık her ne idiye. Ama Kardec'in yayınının 1911'den önce tekrardoğuş hakkındaki tek kitap olması modern deneysel regresyon deneyimleriyle pekala uyumludur.

Tekrardoğuş inancının üçüncü kaynağı teozofidir. Teozofi tekrardoğuş hakkındaki görüşleri genişletmek ve kavramı kabul edilebilir hale getirmek için muhtemelen Kardec'in spiritizminden daha çok şey yapmıştır çünkü en azından en parlak döneminde daha kozmopolitti, sosyal açıdan daha etkindi ve spiritüalizme kıyasla çok daha büyük kültürel ve entelektüel prestije sahipti. Helena Blavatsky temel oluşturduğu yayınlara sağlarken, detayları ise Annie Besant ama en çok da Leadbeater sağlamaktaydı. Sinnet (1883) tarafından yazılan *Esoteric Buddhism* (Ezoterik Budizm) adlı daha eski

tarihli bir teozofik eserin başlığından görülebileceği gibi, teozofi Hint felsefesiyle bağlantılıydı. Teozofinin önderlerine göre, harekete ilham veren "Üstatlar" Himalayalar'da yaşamaktaydılar. Sonuç olarak, teozofinin yükselişi Hint kültürüne ve dinine duyulan ilgiyi Hindistan'da bile tazeledi.

Teozofi gnostiktir, ezoteriktir, özel bir zihin durumunda alınan vahiylerle dayanmaktadır. Böyle bir duruma sürekli ve derin bir disiplinden sonra, inisiyasyon denilen bir eşikten geçildikten sonra ulaşılır. Bundan sonra, hakikati doğrudan alırız. Teknik açıdan bu, sezgiye güvenip bunu geliştirmek anlamına gelir. Teozofik ve antropozofik fikirler ne kendiliğinden hatırlama vakalarıyla ne de regresyonlarla doğrulanmıştır. Bu fikirler her ne türden olursa olsun edindiğimiz deneyimlere pek çok açıdan tamamen aykırıdır.

Bu arada, Fransız baron Albert de Rochas d'Aiglun ise Paris'te, geçmiş yaşam bilgisinin en önemli kaynağı haline gelecek olan araştırmasına dayanarak dördüncü bir yaklaşım geliştirdi. Albay de Rochas uzun süre Paris'teki askeri politeknik okulunda müdürlük yapmıştı. Bir yandan da manyetizm ve ipnoz deneyleri yapmaktaydı. 1898'de, transa soktuğu deneklerin geçmiş deneyimleri tamamen hatırlayabildikleri dikkatini çekti. Hatta onlara çocukluk dönemlerinin ta en başına ve doğuma dek geri gitmeleri talimatını verebildiğini keşfetti. Deneklerini daha da geriye götürdüğünde, geçmiş yaşamlardan geldiği açık olan deneyimler yaşamışlardı (de

Rochas 1911). Çalışmaları teozoflar arasında büyük ilgi uyandırdı. Teozofi hareketinin kurucu üyelerinden olan Albay Olcott, de Rochas'ı ziyaret etti ve deneylerinden çok etkilendi. Tanınmış bir teozofi yazarı olan Maurice Maeterlinck ölüm hakkındaki kitabında da Rochas'a yer verdi. Tüm bunlara rağmen, muhtemelen de Rochas teozof olmadığı, bir inisiyeler ekolü adına konuşmadığı ve yalnızca deneyler yürütmekte olduğu için çalışmasıyla teozofların pek az ilişkisi vardı. Dahası, yaşamlar arasındaki aranın yalnızca birkaç yıl veya birkaç on yıl olduğunu keşfetmişti ve bu 1600, 1300 ve 1200 yıllık aralardan söz eden teozofik doktrinle tam anlamıyla çelişmekteydi.

De Rochas'ın çalışması teozofik kavramlarla öylesine çelişkiydi ki teozofide asla yer edinemedi. Bundan etkilenmiş olan teozoflar bile araya güvenli bir mesafe koydular. Örneğin, Van Ginkel (1917) regresyonun uzak bir gelecekte, geçmiş yaşam hatırlaması için bir yöntem haline geleceğini düşünmekteydi.

Teozoflar gibi, ezoterikler de manyetizmin veya ipnotik transın kullanımını onaylamadılar. Böyle translardaki insanların egolarını ve muhakeme güçlerini kaybedip pasif veya itaatkar hale geldikleri, ipnozcu tarafından kolayca yönlendirildikleri düşünülmekteydi. Ne de olsa insan daha az bağımlı ve daha çok bilinçli hale gelmeliydi. Bu görüşler için söylenebilecek çok şey olmasına karşın eleştiri tamamen de yersiz değildi, özellikle de ipnozğunun bir regresyonun içeriğine kolayca tesir etmesi fikri. İnsanların ne gördüğüne veya deneyimlediğine tesir etmek

imkansız değilse de, genellikle zordur. Transta geçmişe dönen kişi genelde ipnozcu veya orada hazır bulunan diğer kişiler yanıtı ona zihinleriyle bağırduklarında bile yaşadığı o dönem veya mekan hakkındaki basit soruları yanıtlayamaz. Bilincin bölünmüş veya eliptik (şimdiki bilincin yeniden yaşanan geçmiş yaşamın gözlemcisi olarak değişmeden kalması) hale geldiği regresyonlarda, kişi daha sonra bazen belirli bir enformasyon hakkında bu iki bilinç durumu arasındaki büyük çatışmayı ve şimdiki bilincin bir geçmiş yaşamı hatırlayan kısma tesir edemeyişini tarif etmektedir. Moss ve Keaton'ın (1979) kitaplarında iyi örnekler bulunmaktadır.

Okült eserlerini Papus adıyla kaleme alan bir başka ezoterikçi olan Gerard Encausse ise 1920'lerde şaşırtıcı ölçüde soyut ve konudan konuya atlayan *Reenkarnasyon*** (La Réincarnation) adlı kitabı yayınladı; de Rochas'dan, kitabın en sonunda yer alan ve çalışmasının ilginç olduğunu söylediği bir dipnotta söz etmekteydi.

Spiritüalistler ve parapsikologlar da de Rochas'ın bulgularını şiddetle reddettiler ve bunları onun şahsi baskınlığı ve telkinleri olarak açıkladılar (Van Holthe tot Echten, 1921). Oysa de Rochas modern deneysel literatür ile Kardec'ten bile çok daha kusursuz şekilde uyumludur.

De Rochas'ın peşinden İsveç'te John Bjorkhem ve İngiltere'de psikiyatrist Alexander Cannon geldi. Cannon'ın akademik saygınlığı vardı: Dokuz Avrupa üniversitesinden derece almıştı. Cannon 1400 civarında gönüllüyü regresyona

sokmuştu. Tekrardoğuşu ise ancak yavaş yavaş kabul etti ama sonunda, "Tekrardoğuş Freud'a üstünlük sağlamıştır," demek zorunda kaldı. Cannon'ın çalışmaları regresyona ve regresyon terapisine yönelik modern ilgiyi tetikleyen en ünlü vaka olan Bridey Murphy'yi duyuran Morey Bernstein'ı (1956) harekete geçirdi.

Joe Fisher o zamandan beri geçmiş yaşam terapisinin yüz binlerce insanın şifa bulmasından sorumlu olduğunu tahmin etmekteydi (Whitton ve Fisher 1986: 62). O zamandan bu yana ise bu sayı beşe katlanmış olmalı.

Tekrardoğuş inancının beşinci kaynağı, spiritüalizm ile ipnotik regresyon

arasında bir noktada çalışan Edgar Cayce idi. Günümüzde, ABD'de ve İngilizce konuşulan diğer ülkelerde spiritistlerin ve hatta nüfusun büyük çoğunluğu tekrardoğuşa inanmaktadır. Bu, esasen Cayce sayesinde. Kendi kendine ipnoz aracılığıyla kendini derin transa sokan Cayce bu durumda genişlemiş bir bilinçten veri aldı. Adeta kendisinin hem rehberi hem de ilham vericisiydi. Tekrardoğuş ve de özellikle karma hakkındaki okumalarından örnekler içeren pek çok kitap vardır. Kendilerinin veya çocuklarının sorunları için tavsiye arayan insanlara, geçmiş yaşamların deneyimlerine ve derslerine dayanan bilgi de verilmekteydi. Gina Cerminara (1950), Cayce'nin okumalarına dayanarak tekrardoğuş hakkında bir kitap yazmıştı.

Cayce'nin kendi vakalarının yüzlercesi onun tekrardoğuş kavramını açıklamaktadır. Tekil vakalar bazen kontrol edilebilmişti ve başka insanlar hakkında söyledikleri, onlarla hiç tanışmamış olsa bile, genelde doğruydular. Bu onu ortalama bir hassas kişiden çok daha ikna edici hale getirdi. Cayce, genel olarak tekrardoğuş hakkında sorulan soruları da yanıtlamaktaydı.

Geçmiş yaşamları kendiliğinden hatırlayan insanların yazdıkları ise altıncı kaynağı oluşturmaktadır. Böyle kitaplar kendi başlarına tekrardoğuşun kanıtı değilse de, daha sonra doğrulanan örtülü tarihsel olgular bakımından zengin olabilmektedir. Bu türden olup popülerlik kazanan ilk kitap Joan Grant (1937) tarafından yazılan *Winged Pharaoh* (Kanatlı Firavun) idi. Jean Overton Fuller

** Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1999.

(1993) bu hikayeyi doğrulamak veya çürütmek için uzun yıllar boyunca eski Mısır tarihini ve dilini inceledi. Joan Grant'ın cümlelerini tarihsel ve arkeolojik kanıtlarla karşılaştırıp ayrıntılı olarak eleştirdi. Küçük kitabı, adeta bir dedektif romanı gibidir.

Ayrıntıların ve isimlerin çoğu Birinci Hanedanlığın firavunlarıyla ilgili daha sonra oluşturulan tarihe uymaktaydı ve çoğu da ancak daha yakın tarihli materyal tarafından doğrulanabildi. Joan Grant'ın atlardan söz etmesi ise hala başlıca engeli oluşturmaktadır. Mısır'da atlara ilişkin tarihsel kayıtlar kitapta belirtilenden ancak 1500 yıl sonra başlamaktadır.

Joan Grant daha eski dönemlerdeki yaşamın canlı izlenimlerini içeren ve gayet rahat okunabilen kitaplarda başka yaşamları da tarif etmiştir. Genellikle kasıtlı olmayan terapötik çalışmasının spiritüalist unsurları ve Denys Kelsey ile yaptığı işbirliği de geçmiş yaşam terapisine yol açtı (Kelsey ve Grant 1967). Joan Grant tekrardoğuş ve karmanın mekanizmasına dair pek az şey söyler ama ölümden sonraki koşulları ve yaşayanlar ile bedenlerini terk edenler arasındaki etkileşimi capcanlı tarif eder.

Edward Ryall'ın (1974) *Second Time Around* (İkinci Kez Buralarda) adlı kitabı ise bu alandaki daha eleştirel soruşturmacıların ciddiye aldıkları az sayıda hatırlama kitabından biridir.

Geçmiş yaşam regresyonları ve geçmiş yaşam okumalarındaki yükseliş geçmiş yaşam otobiyografileri taşkınına yol açtı. Bu geçmiş yaşamlar genellikle iyi bilinen yaşamlardı ve pek çok kişi, şaşırtıcı bir şekilde, Filistin'de İsa ile

çağdaş yaşamlar sürmüştü. Yeni Ahit en sık yeniden yazılmış kitap haline gelmiş olabilir. Genelde kanallaşma yoluyla yazılan bu alternatif inciller çokluğunun üstüne, görünüşte geçmiş yaşam anılarına dayanan o dönem hakkında yazılmış bir o kadar sayıda yaşam öyküsü de vardır.

Yedinci kaynak, regresyon terapisinin bir biçimi olan geçmiş yaşam terapisinin yükselişiydi; insanlar şimdiki sorunlarını çözmek için geçmiş yaşamlardan travma oluşturan deneyimleri yeniden yaşamaktaydılar (bkz. Netherton ve Shiffirin 1978, Ten Dam 1990, Lucas 1993). İlginç bir not: Netherton'un yöntemi ipnoz, gevşeme veya imgeleme olmadan insanların birkaç dakika içinde geçmiş yaşamları hatırlayabilmelerini sağlamaktadır. Sürece trans dahil olursa bu, sebepten ziyade bir geçmiş yaşamı yeniden yaşamının bir etkisidir. □

Yazarın *Exploring Reincarnation* adlı kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Yasemin Tokatlı.

KITAP İNCELEMESİ

Çocukların Kayıp Dili

Tracy Cochran

PEK ÇOK arayış gibi, bu kitabın yazarı Lillian Firestone'un sahici bir yaşam sürdürmenin ne anlama geldiğini arayışı, eski yaşamının sona erdiği duygusuyla başlamıştı. “Yirmi beş yaşındaydım ve New York City’de tek başıma, bir kız çocuğu yetiştiriyordum. Güvendiğim her şey paramparça olmuştu,” diye yazıyor. “Gelecek tıpkı bir çıkmaz bir sokak gibi önümde uzanıyordu. Bir çıkış yolu bulabilir miydim?”

Bir arkadaşı sayesinde Firestone, yolunun, bir rehberle karşılaşacağını sandığı Hindistan’a değil de, New York City’deki Gurdjieff Çalışmasına uzandığını anladı. New York’taki Gurdjieff Vakfında ve çalışmanın Mendham/New Jersey’deki kırsal mekanı olan Franklin Çiftliği’nde canlı olmanın yeni bir yolu ile karşılaştı. Diğerlerinin yanı sıra Gurdjieff’in en önde gelen öğrencilerinden olan Madam Salzmänn ile tanıştı. Madam Salzmänn’in varlığı bir kuvveti ifade eder gibiydi ve Firestone’un dış koşullarla sınırlanmaktan doğan çaresizlik hissini şu olağan, yürürken konuşurken uyuma durumundan, yani “kendimize anlattığımız” ardı arkası kesilmez, sınırlayıcı “hikayeler”den uyanmayı öğrendiği takdirde, devam etmesinin gerekmediğinin su götürmez kesinlikte bir kanıtı gibiydi.

Firestone, Çocukların Çalışması’nı ilk olarak Franklin Çiftliği’ndeki Paskalya kutlamaları sırasında gördü. Derhal ekipte yer almanın yollarını aradı. Peggy Flinsch ve Jim Nott ve son olarak da Madam Salzmänn idaresinde olan Çocukların Çalışması, Firestone’a ve ekipteki diğer tüm yetişkinlere kendilerini görmenin ve özgürleştirmenin çok doğrudan bir yolunu ve hatta Firestone’un yaralı geçmişini tamir etme aracını bile sundu. Ana babalardan birine, “Zor bir babanız varmış,” diyen Nott, çocukluğundan beri Gurdjieff’i tanıyordu. “Ama Gurdjieff geçmişini tamir edebileceğimizi söyler. Bugünü değiştirin, yarın da farklı olacaktır ve hatta dün bile etkilenecektir.” Ekibe her sabah sessizce oturmak ve küçük olmanın, bir çocuk olmanın neye benzediğini hatırlamak alıştırtmasını verdi.

Onları öfkeliendiren şeyler neydi?
Onları üzen şeyler neydi?

Yıllar içinde, tanıdık ortamlarda veya çadır kurup toplayarak gezerken, dağlara tırmanır veya Kızılderili rezervasyon bölgelerini ziyaret ederken yetişkinler ve çocuklar görünüşte basit ama şaşırtıcı derinlikte sorulara yol açmayı hedefleyen pek çok alıştırmayı denediler: “Çağırılmadan hazır olabilir miyim?” “Bir şeyi arzuladığımda engeller çıkıyor. Arzu yoksa engel de yok. Neyi arzuluyorum?” Çocukların Çalışması çoğu çocuklardan gelen verilerle daima yaratıcıydı. Firestone kendi anılarının yanı sıra çocukların ve ekipteki diğer yetişkinlerin anılarını da kitaba dahil etmiş.

Firestone çadırları hızla ve sessizce toplama mücadelesini şöyle tarif ediyor: “Günler geçtikçe bizi oyalayan etkenin aslında her şeyi

geride bırakıp yola devam etmekle ilgili isteksizlik olduğunu fark ettik. Kampı toparlayıp oradan ayrılmanın tek yolu hazırlanmak ve oradan ayrılmaktı. Bu atalet -çoktan geçmiş olan bir şeye sarılma ve yeni bir şeye başlama isteksizliği- her şeyde mevcut muydu?”

Yolculuklarda, özellikle Kızılderililerin topraklarına yapılanlarda sihirli anlar vardı. Çocuklardan biri bir Hopi *pueblosunda* Mısır Dansı’nı izleyişini, izleyen yerliler arasına karışmaya, olabildiğince kıpırtısız durmaya çalışmasını anlatıyor. Havanın ne kadar dayanılmaz sıcak, davulların ve de söylenen şarkıların ve ayak vurmalarının ne kadar monoton hale geldiğini anlatıyor ve, “...hiç kimse hiçbir şey açıklamıyordu. Saatlerce devam etti,” diye ekliyor.

Aniden gökyüzü karardı ve yağmur başladı. Kutsal palyaçolar ortaya fırladı ve dansçıların arasına karıştı, karpuz ve kızarmış ekmekler herkese paylaştırıldı. O zamanki çocuk bunun tadını muhteşem bir ziyafet olarak hatırlıyor. “Hayatlarının bağlı olduğu mısırlar için vazgeçilmez olan yağmuru çağırdıklarını ve yağmurun yağmasını kutladıklarını düşündüm. Bunun için dans ediyorlardı. Hava serinledi ve muazzam bir rahatlama hissedildi, sanki ihtiyaç duyulan her şeye kavuşulmuştu.” Bu satırları okuyan okuyucu da böyle bir izlenimin nasıl muhteşem olmuş olabileceğini hissediyor: böyle bir olayı yetişkinlerin açıklamalarının sisinin ardından görmüş olmak değil de, anlamın ortaya çıkışını kendi başına görmüş olmak.

Çocukların Kayıp Dili yetişkinlerin sağladığı zengin bir malzemeyi de içermekte. Aynı yıl, annesi ve babası ölünce, Firestone yas tutanların zihnini meşgul eden soruları Gurdjieff Çalışma’sının Fransa’daki saygın lideri Henri Tracol’e yöneltmişti. Artık ölmüş olan annesi ve babası şimdi neredeydi? Onun dışındaki bir alemde mi mevcuttular? Tracol bilmediğini söyledi ama onların içeride yaşadıklarından emindi:

“Bay Gurdjieff’in yıllar boyunca üç ya da dört kez şunları dediğini duydum: ‘Sen, baban, büyükbaban,

Adem’e kadar hepiniz birsiniz. Onlar senin içindedir. Onları serbest bırakma ya da onlara karşı çıkma seçeneğine sahipsin. Doğrusal zaman fikri büyük bir engeldir. Döngüler halinde düşünmek gerçekliğe daha yakındır: gündüz ve gece, mevsimler, kalp atışı, nefes. Zaman bu şekilde, yani döngüler halinde anlaşılabilirse, bunun benim sırım olduğunu görebilirim. Annem babam benim aracılığımın var, şu anda onlar için deneyimleme şansına sahip olan benim. Deneme sırası bende.’ ”

Firestone işlerin pürüzsüz gitmediği zamanların, hatta unutulmaz bir ihanet olayının anısını paylaşacak kadar cesur davranmış. Olay bir *powwowa*, yani kabilelerin ziyaretçilerin de kabul edildiği genel toplantısına katılmak için New York dışındaki Onondaga rezervasyonuna yapılan bir yolculukla başlamıştı. Firestone bu yolculukta Nova Scotia’daki Shubenacadie rezervasyonunda yaşayan bir Micmac Kızılderilisi olan uzun boylu, güneşten kararmış Henry ile tanıştığında, Kızılderili ona kibarca, “Siz niye bizim gibi olmak istiyorsunuz?” diye sormuştu.

Henry sözlerin pek önemli olmadığı ve en büyük armağanların şeyler olmadığı başka bir olma tarzına çocukların göz atmalarını sağladı. “Kızılderililer, Avrupalılar’ın bir şey söyleyip başka bir şey yapabilmeleri

için iki kalbe sahip olması gerektiğini düşünüyordu,” diye açıklamıştı. Firestone, özellikle bir yolculuğun tam da beyazlara dair bu izlenimi onaylayarak bitişini üzüntüyle anlatmaktadır. O yıl Çocukların Çalışması’ndaki çocuklar ve yetişkinler Henry’nin yaşadığı rezervasyonda beş gün boyunca çadır kurup halkıyla tanışmaya davet edilmişti ve bu beyazlara nadiren yapılan bir davetti. Birkaç gün sonra, yetişkinler (özellikle de erkekler) Henry’nin ve arkadaşlarının yöntemlerinin ve eylemlerinin programsız olduğunu ve (Gurdjieff’in de söz içermeyen sergilemeyi tercih etmiş olmasına rağmen) yeterince açıklama içermediğini öne sürdüler. Gece boyunca tartışıldıktan sonra sabah kampı topladılar ve çocuklara danışmaksızın oradan ayrıldılar. O yolculukla ilgili günlük kayıtları olanlardan dolayı çocukların korkmuş ve gücümüş olduklarını ortaya koymaktadır. Henry’yi bırakmak istememişlerdi ve onun incinmiş olduğunu görebilmişlerdi.

Ekip daha aktif ve Çalışma’ya daha uygun gördükleri bir tepe tırmanışı için oradan ayrılırken Henry arkalarından baktı ve, “Yolunuz açık olsun,” dedi, “iyi dileklerimiz yanınızda olacak, siz onu hatırlamadığımızda bile.” Firestone bunu net olarak hatırlamaktadır, vicdanı bugün bile sızlamaktadır.

New York’a döndüklerinde, geziye katılmamış olan Peggy Flinsch ekipteki yetişkinlerin çocukların ana babalarıyla toplantı yapıp onların tam olarak anlatmalarını istedi. Jeanne de Salzmänn da Firestone’u hep, “Çocukları kendi başlarına

düşünmeye cesaretlendirin, onları korkmamaya teşvik edin,” demişti. Ama Firestone başkalarının fikrinin nasıl değiştirildiğiyle, haklılığında ısrar etmekten korkmuş oluşuyla ve hem Henry’ye hem de çocuklara ihanet ettiğiyle yüzleşmek zorunda kalmıştı. “Gurdjieff’in şu sözleri benim için ilk defa bir gerçekliğe dönüştü: ‘Kişinin kendi kanaatlerine aykırı geçmiş eylemleri için vicdanın pişmanlığı.’” Firestone’un pişmanlığı bir yol gösterici haline gelip onu kendi derinliklerine götürdü ve kendi sesine güvenmesini öğretti.

Çocukların Ekibi’nde geçirdiği dönemin sona erişinin üzerinden yıllar geçtikten sonra, Madam Salzmänn’in ölümünden sonra çalışmayı devam ettiren oğlu Michel de Salzmänn, Firestone’u bir kitap yazmaya teşvik etti. Firestone, Gurdjieff ile hiç tanışmamış olduğu ve bu nedenle, çalışma hakkında kitap yazamayacağını söylediğinde ise ona kendi öyküsünü yazmasını söyledi: “Kendi öykünü yaz, kendi başından geçenleri kendi sesinle yaz. Evet ve ilkeleri ortaya koy.”

Firestone, “Ben ilke falan bilmiyorum. Her zaman sorguluyorduk,” diyerek yine itiraz edince, “ilkeleri öykülerinde bul,” demişti.

Yıllar içinde, New York’ta ve İsviçre’de görüştiklerinde, de Salzmänn bu kitabın metninin ortaya çıkmasında Firestone’a yardımcı oldu. Sonuç ise Gurdjieff Çalışması’nın anlamına ilişkin zarif ve önemli bir anlatım olmuş. □

Yazarın, *Parabola* dergisinde yayınlanan incelemesini çeviren: Yasemin Tokatlı.

SEMBOLERDEN SEÇMELER

Yin ve Yang

SİYAH-beyaz bir daireyle gösterilen, Çin tradisyonunun tanınmış sembolü yin ve yang esas olarak evrenin düalite ya da zıtlıklar üzerine kurulu birliğini simgeler. Çin yazısında yin karakteri “yin” (bulutlu, kapalı hava) ve “fou”dan (tepe, yamaç); yang karakteri ise “yang” (ufukta doğan güneş ve eylemi) ve “fou”dan (tepe, yamaç) oluşur. Yani yin ve yang köken olarak bir vadinin güneşli ve gölgeli yamaçlarını ifade eder ki, bu iki farklı yamacın enerjik akımlarla ilgili etüdü feng shui adıyla bilinen ökölt bilimin konusunu oluşturur.

Yin ve yang sembolü felsefi anlamıyla evrensel düalite ve bütüncülük ilkesini simgeler. Bu ikiden yin her şeyde dişil olanı, karanlık olanı, pasif olanı, negatif olanı, yersel olanı simgeler; yang ise eril olanı, aydınlık olanı, aktif olanı, pozitif olanı, göksel olanı simgeler. Bununla birlikte, bu ikiliden her biri ancak diğerinin varlığıyla vardır. Ayrılamazlar ve evrenin ritmini oluştururlar. Evrendeki tüm değişimler yin ve yang ikilisinin kabulüyle anlaşılabilir. Sıcak olanın soğuk bir şeye eklenecek dengelenmesinde olduğu gibi, tüm dengeler bu ikilinin katkı dereceleriyle belirlenir. Etkinlikten sonra dinginliğin, geceden sonra gündüzün gelmesinde olduğu gibi, bu ikili tüm dönüşümlerde kendilerini gösterir.

Yin ve yang ikilisi pratikte ise feng shuiye, Çin ököltizmine, akupunktura, aküpresüre ve Çin tıbbına göre, Qi denilen evrensel yaşam gücünün iki kutbunu ve kutuplaşma halindeki tezahürünü ifade eder. İnsan vücudunda ve yer kürede dolandığı varsayılan bu güç iki akım halinde akar. Yang akımı spiritüel gökten yere doğru akarak insan bedenine girer. Yin akımı ise yer küreden çıkıp yükselerek insan bedenine girer. Böylece her iki akım insan beeninde buluşur.

Taoizme göre, yin ve yang devamlı olarak gelgit gibi etkileşim içindedir, birbirini etkiler. Her şeyin uyum ve durumunu onların bu dengesi belirler. Yin ve yang ikilisini gösteren tanınmış yuvarlak sembol bu prensibi simgeler. “Tai Ji Tu” (Son Yüce’nin Diagramı) adıyla bilinen bu sembolde, biri siyah biri beyaz iki figür bir daireyi paylaşır. Beyaz figür yangı, siyahı yini simgeler. Her figürde karşıt renkli küçük bir benek bulunur ki bu, iki gücün birbirini etkilediğini ve her birinin karşıtı içerdiğini simgeler. Bu iki figürün birbirine giriyormuş durumundaki görünümü ise, söz konusu iki akımın birbiri içine akarak dolandıklarını simgeler. Bu sembol ikinci anlamıyla, hem ışığı hem karanlığı içeren insan varlığını simgeler. □

Kaynak: *Semboller Ansiklopedisi*, Alparslan Salt, Ruh ve Madde Yayınları.

Geçmiş Yaşam Terapistiyle Röportaj

Jale Önder

1. Bölüm

VARLIĞIN geçmişinden bu güne kesintisiz devam eden ruhi hafızaya (perisprital hafıza) yerleşmiş intibaların bir zerresinin bile kaybolmadığı, günümüzde çeşitli isimler altında uygulanmaya başlanan metotlarla (regresyon, aile dizini vb.) her geçen gün biraz daha açığa çıkıyor..

Bahse konu uygulamalarda ortaya çıkan veri ve gözlemler “yeniden doğuş” yasasının bir realite olduğunu bize yeterince gösteriyor da işimize mi gelmiyor ya da henüz tüm şüphe ve itirazları yeterince karşılayacak kadar kuvvetli değil mi bu veriler, iyice bir düşünmeli...

“Ruhi Hafıza”daki anılara ulaşarak insan ruhu ve tekamül yolculuğunu incelemek yolunda yapılan uygulamaların ve bu esnada ortaya çıkan “paranormal” olayların bilimsel çevrelerde ele alınarak yorumlanmasına duyulan ihtiyaç büyümekte nicedir.

Bu tecrübelerle rastgele insanlar tarafından, rastgele maksatlarla ve bilinçsizce girilmesi sadece faydasız değil, zararlı da oluyor; konuyla ilgili “bilinçsiz itirazları” da güçlendiriyor ayrıca.

Meydanda bulunan boşlukları doldurma tedarikçileri “ihtiyaca göre malzeme verilir” zihniyetiyle regresyon terapisi hamurunu çok su kaldırır hale getirdiler.

“Ruhi hafıza” kayıtlarımızın başladığı günden beri biriktirdiklerimizin, halen deneyimlemekte olduğumuz yeryüzü eprövlerinin nasıl bir geçmişten kaynaklandığının vizyonlarına bir çırpıda ulaşarak acil yardım sağlayan “uzman” kişilerin varlığından yazılı ve görsel medya aracılığıyla sık sık haberdar oluyoruz.

İçinde bulunmadığımız deneyimler hakkında önyargılı fikirler yürütmek elbette doğru değil, ancak “varlık” bilgisine az biraz sahip olunca, insana ait levh-i mahfuza ulaştığını söyleyenlerin insan varlığının mahiyetini ne ölçüde bildiğini ve bu önemli vazifeye ait ehliyeti nasıl edindiğini sorguluyorsunuz ister istemez.

“Geçmiş Yaşam/Regresyon Terapisi” hakkında bir röportaj yapmaya niyetlendim. Gelecek cevapların çok sağlam bir araştırma ve tecrübe

imbiğinden geçerek geleceğini bildiğimden, “Geçmiş Yaşam Terapisi” gibi tartışmalı ve çok merak edilen bir konuda akla takılan hususları İRAD ve İNTEGRAL’in kurucu mensubu ve başkanı, Devlet Senfoni Orkestrası Sanatçılarından sevgili Reşat Güner’e ilettilim.

Ruhsallık, parapsikoloji ve şuurla ilgili çeşitli konferans ve seminere, makaleye ve kitaba imza atan Reşat Güner aynı zamanda, “Geçmiş Yaşam Terapisi” alanında da uzman uygulayıcı olarak çalışmalarını yürütüyor.

“Geçmiş Yaşam Terapisi”yle ilgili akla takılan bazı soruları ve Reşat beyin cevaplarını, yorumlarını aşağıda aktarmaya çalıştım.

“Bugünkü” yaşamlarımıza ve dolayısıyla “geleceğe” fayda sağlaması dileğiyle...

S) Bir sanatçı olarak ruhsal araştırmalara ve bireysel gelişim uygulamalarına yöneliminizin ne zaman ve nasıl başladığınızı öğrenebilir miyiz, öncelikle?

C) Bundan tam yirmi beş yıl önce, 1986 yılında başladı merakım. O zamanlar İzmir’de ruhsal konularla ilgili kitaplar yalnızca bir tek kitapçıda satılıyordu ve yalnızca Ruh ve Madde Yayınları ve Bilim Araştırma Merkezinin yayınları mevcuttu. O zaman yirmi yaşındaydım ve ruhsal konularla ilgili büyük bir arayış içerisindeydim. Bundan tam iki yıl sonra, 1988 başlarında, bir gün kendimi İstanbul’da Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneğinde Üstat Ergün Arıkdal’ın konferansını dinlerken buldum. O andan itibaren yolculuğum resmen başlamış oldu. Kısa bir süre sonra dernek yöneticileriyle tanıştım ve 1990 yılında İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneğini kurduk. 1996’da Ege Meta Yayınları, 2006’da İntegral Bütünsel Gelişim Merkezini kurduk. Şu anda çalışmalarımı bu üç kurumda birden sürdürüyorum. İRAD olarak daha çok, felsefi alanda bilgilendirme ihtiyacına cevap veriyoruz. İntegral olarak da pratik uygulamalara yönelik çeşitli hizmetlerimiz var.

S.) Konuyla ilgili ayrıntı içeren sorulara geçmeden önce, “regresyon terapisi metodunu ve uygulama amacını” kısaca ifade edebilir misiniz?

C) Regresyon terapisi genel anlamda, ruhsal bir problemi çözmek amacıyla o problemin sebebini oluşturan olayların bilinçdışındaki kayıtlarına ulaşmak olarak tanımlanabilir. Regresyon “gerileme, geriye gitme” anlamına

gelen ve batı dillerinde kullanılan bir sözcüktür. “Regresyon terapisi” dediğimizde bunu problemlerin kaynağına ulaşmak için zamanda geriye doğru gitmek anlamında kullanıyoruz. Bu geriye gidişi sağlamak için kullanılan pek çok farklı yöntem var. İpnoz bunlardan yalnızca bir tanesi ve artık çok da tercih edilen bir yöntem değil. Günümüzde bilinçaltı ve veya bilinçdışıdaki kayıtlara ulaşmak için kullanılan ve çok hızlı sonuç veren çok çeşitli yöntemler var.

Regresyon terapisi birbirinden farklı pek çok sorunları çözmek için kullanılabilen. Ve eğer yerli yerinde kullanılırsa gerçekten başka türlü çözülemeyecek pek çok soruna çözüm getirebilmekte.

Regresyon yoluyla çeşitli problemlerin bu yaşamdaki köklerine ulaşılabilirdiği gibi, geçmiş yaşamlardaki bazı anılara da ulaşmak mümkün olabiliyor. Geçmiş yaşamlar meselesi tartışmalı bir konu elbette. Ama bazı durumlarda herhangi bir sorunun kökenini araştırdığımızda kişinin şu anki yaşamında o sorunun ortaya çıkması için yeterli miktarda sebep bulunmayabiliyor. Bu durumda, geçmiş yaşamların araştırılması çoğu zaman son derece isabetli sonuçlar veriyor. Ve çok büyük bir olasılıkla problemlerle ilgili çok anlamlı bağlantılar içeren bazı senaryolar açığa çıkıyor. Tabii, bu senaryoların hakikaten bir geçmiş yaşam olup olmadığı meselesi tartışılabilir. Zaten regresyon terapisinde esas olan, ortaya çıkan anıların ne olduğu değil, sorunun çözülüp çözülmediği. Ben hem kendi deneyimlerime hem de bu alanda çalışan arkadaşlarıma deneyimlerine dayanarak şunu söyleyebilirim ki eğer

sorunun kökeni bu yaşamın dışındaysa o zaman regresyon terapisi neredeyse %100 etkili oluyor.

Bunu bir örnekle şöyle açıklayabilirim: Diyelim ki belli durumlarda aşırı stres ve korku yaşayan birisi olsun. Ve kişi kendini bildi bileli bunu yaşıyor. Bu durumda buna sebep olmuş bulunan tüm “öğrenmeler” o kişinin bilinçdışında saklı durumdadır. Yani her problemin çözümünün kendi içinde olması gibi, kişinin probleminin çözümü de kendi içindedir. Bu durumda öncelikle kişinin bu hayatıyla ilgili bir tarama yapılır ve eğer soruna sebep olan travmatik durumlar varsa bunlar temizlenir. Eğer bu yeterli gelmiyorsa o zaman geçmiş yaşamlara bakılır ve ortaya çıkan senaryolar uygun yöntemlerle halledilir. Bunun sonucunda büyük olasılıkla problemler duygular ortadan kalkar ve kişi daha önce stres ve korku yaşadığı durumda artık bunu yaşamaz hale gelir. Bu durumda da çalışma amacına ulaşılmış olur.

S) “Terapist” nasıl olunur, siz nasıl kazandınız bu yetkinliği ve Türkiye’de “yetkin terapist” sayısı yüksek mi?

C) Regresyon terapisini uygulamak için bununla ilgili bir eğitim programına katılmak gerekir. Ben şahsen uzun yıllar insan bilinci ve değiştirilmiş bilinç halleri üzerinde çeşitli araştırmalar yaptım. Ve ondan sonra bu konuda dünya çapında yetkin iki terapistin, Janet Cunningham ve Jeffrey Ryan’ın eğitimlerine katıldım. Bu eğitimi aldıktan sonra seans örneklerimi International Board for Regression Therapy’ye (IBRT) gönderip sertifikamı aldım. Daha sonra, 2006 yılında kurulan Avrupa Regresyon Terapistleri Birliğinin

de (EARTH) üyesi oldu (www.earth-association.org). Ve bu kurumun düzenlediği çeşitli eğitimlere aktif olarak katıldım. Bu kurum bünyesinde özellikle Roger Woolger ve Hans Ten Dam gibi bu konunun öncüsü olan isimlerle çalışma şansım oldu. Ve 2006’dan bu yana 2000’den fazla kişisel seans yaptım.

Bu yöntem Türkiye’de henüz yeni geliyor. Biz eğitim aldıktan sonra çeşitli eğitimcileri Türkiye’ye getirerek tekrar eğitimler düzenledik. Ve bu eğitimlere katılan çeşitli psikolog ve hekim arkadaşlarımız oldu. Türkiye’de şu anda IBRT sertifikalı yedi terapist var. Ancak bu sayı gün geçtikçe artacak gibi gözüküyor. Bu arada sertifikalı bir arkadaşımız olan Sn. Tülin Etyemez’in gayretleriyle 4. Dünya Regresyon Terapistleri Kongresi, Ekim 2011’de Kuşadası’nda düzenleniyor. Bu kongreye de dünyanın her yanından 150–200 terapistin katılması bekleniyor (www.regressioncongress.org).

S) Bu terapiyi almak için genellikle hangi durumlarda size başvuruluyor ve hangi durumlarda uygulama yapmayı uygun görüyor ya da reddediyorsunuz?

C) Çok çeşitli sorunlarla başvuran insanlar var. Bu kişiler çoğu zaman daha öncesinde çeşitli yöntemleri denemiş oluyor. Bilinen yöntemlerle sonuç alamayınca bize başvuruyorlar. Ancak pek çok kimse ilk başta “geçmiş yaşam regresyonu” isteyerek gelmiyor. Biz sorunlar üzerinde çalışırken eğer gerekli görürsek kişiyi “geçmiş yaşamlar” a yönlendiriyoruz. Ancak nadiren bazı kişiler seans esnasında hiçbir yönlendirme olmaksızın geçmiş yaşamların içerisine girebiliyorlar.

Bana bugüne kadar başvuran kişiler genellikle stres, çeşitli fobiler,

takıntılar, aşırı endişe, panik atak, migren, alerjiler, kaybetme korkusu, uykusuzluk, kilo problemleri, cinsel problemler, performans kaygısı, fiziksel bir engel olmadığı halde hamile kalamama, sahne korkusu, uçak korkusu, deprem korkusu, ölüm korkusu, depresyon ve güven eksikliği vb. sorunlarla gelmişlerdi.

Ağır psikiyatrik tedaviye ihtiyaç duyan vakalarda regresyon terapisi uygun değildir. Ancak bana bugüne dek bu derecede ağır rahatsızlığı olan kimse başvurmadı.

S) Regresyon sırasında, her insanda, her zaman “anı ve deneyimlere ulaşma-yüzleşme” durumu mutlaka oluyor mu, regresyon sırasında erişime izin vermeyen sujerler de var mı, var ise sebepleri nelerdir?

C) Eğer kişinin problemi geçmiş yaşamlardan kaynaklanıyor ise bu durumda çok büyük bir olasılıkla bu anılara ve deneyimlere ulaşması mümkün olacaktır. Ancak kişi bilinçdışı düzeyde bununla karşılaşmaya hazır değilse o zaman bunlarla karşılaşmayabilir. Regresyon çalışmalarında hiçbir zaman zorlama olmaz. Bu çalışmada biz yalnızca kolaylaştırıcı olarak çalışırız. Kişiyi herhangi bir biçimde yönlendirmeyiz. Danışan eğer sorununu çözmeye hazır durumdaysa o zaman zaten çok doğal bir biçimde deneyimlerin içerisine girer ve böylece gerekli çalışmayı yapmak mümkün olur.

(Devam Edecek)

Solioonensius

Anthony Blake

3. Bölüm

Bu makale yazarın 12 Ağustos 1995'te New York'taki Open Center'da yaptığı bir konuşmanın metninden özetlenmiştir.

GURDJIEFF'İN bizleri tam önüne yerleştiği bu yüzleşmenin birkaç seviyesi vardır. Daha uyanık hale gelebilirsiniz ve sonra daha da çok uyanıklık istersiniz ve böyle gider. Bir biçimde bunun sonu gelmez ve derken, kısmi uyanış bir engeldir çünkü o zaman daha incelikli bir ayartmanın alanındayızdır. Demek ki gereken, daha yüksek düzenden şeylerin idarede olmasıdır. Gurdjieffçi fikirlerin geneli ortodoks dinin fikirleri ile ergeç çarpışmaya başlar ve tüm şu mesele ortaya çıkar: Tanrı'nın muradı, daha yüce bir irade, insanlığının ötesindeki bir amaç ve bizim bununla nasıl ilişkili olacağımız meselesi. Gurdjieff'in öğretilerinde, "Peki, bir şeytan var. Zavallı şeytan, çoğu zaman sıkılmakta çünkü insanlar hiç ilginç değil. Ayartmaya bile değmezler çünkü daha o noktada bile değiller. Kendi üstlerinde biraz çalışırlar ve şeytana ilginç görünmeye başlarlar. İşte! Ayartmaya değer biri! Böylece küstahlıkla, kibirle, açgözlülükle ve beraberinde ortaya çıkan diğer her şeyle ayartılırlar," diyen pratik bir yan vardır. Bunlar ancak kendi üstünde birazcık çalışma yapmış bir kişi için ortaya çıkar. Kendinizi, dikkatinizi ve yoğunlaşmanızı farklı bir yolda açmakla ilgili bu harika fikir, bu harika öğreti, bu harika özgürleşme, bu harika davet söz konusudur ve insanlar eskiden olduklarından daha büyük başbelaları haline gelirler. Bu neredeyse kaçınılmazdır çünkü ayartmaya maruz kalırlar ki bu eski bir Zerdüsti fikridir; Gurdjieff öğrettiği pek çok şeyin içine Zerdüsti fikirlerin pek çoğunu dahil etmiştir.

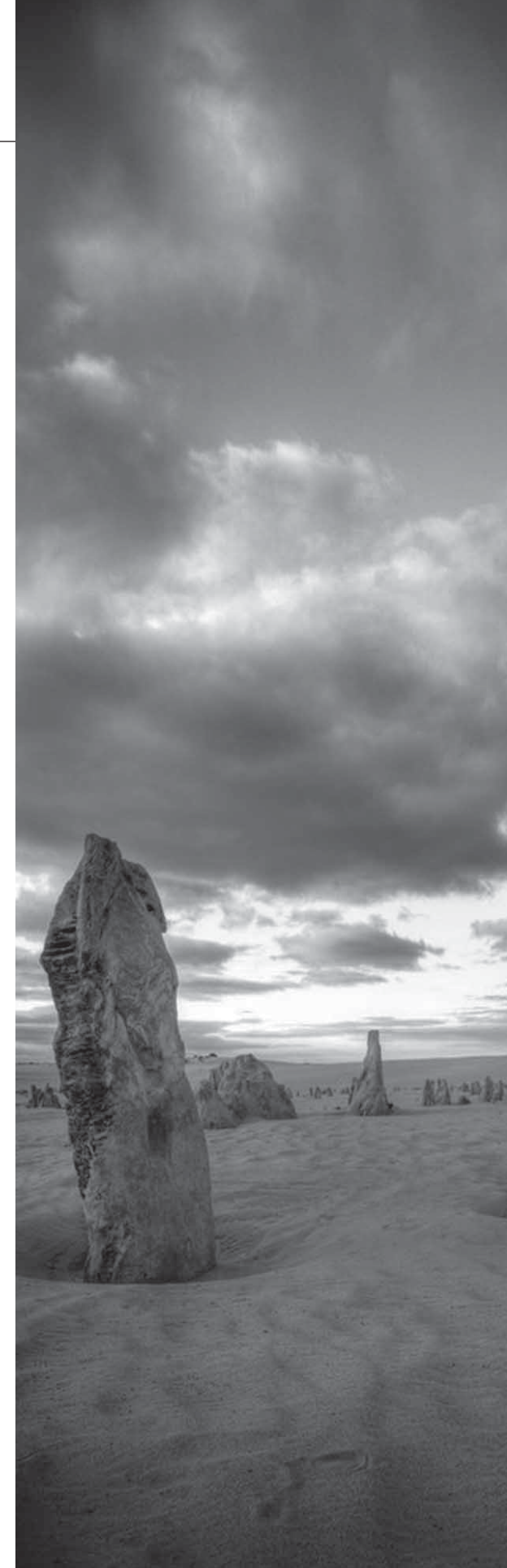
Şimdi, kozmolojik yanın ve psikolojik yanın birlikte çalıştıklarından söz ettim. Kozmolojik yanın amaçlarından biri, kişinin şahsi hayali olmayan bu malzemeyi yapmak için en azından bir gerekçe sağlamaktır. Örneğin, Gurdjieff iki yüz şuurdu erkek ve kadının savaşları durdurabileceğini söyler. Neden? Çünkü normalde gezegen üzerinde çok sayıda insanın ortadan kalkmasını gerektiren enerjileri dönüştürebilirlerdi. Neden? Çünkü bu enerjiler biyosferin işlevleri için gereklidirler. İnsanlar işlenen suçları ve patlayan şiddeti görmekteler. Nereden patlamaktadır? Bunun nedeni, bazı enerjilerin açığa çıkmak zorunda olmasıdır. İnsanlar bunları şuurdu yapmazlarsa o zaman şuursuzca yapmak zorundadır. (Dinleyicilerden gelen bir soru üzerine) Bu fikrin doğru olup olmadığını nasıl bilebilirim ki? Ama durup düşünmeye yol açtığı kesin. Yeter sayıda insan gönüllü olarak bu enerjileri kendi içlerinde dönüştürselerdi, diyelim ki şehirlerimiz

değiştirirdi. Yeryüzü üzerindeki insana ilişkin şeylerin tarzı tamamen değiştirirdi.

Bu durumda, bir başka muamma söz konusudur: İnsanlara bunu nasıl yaptırmalı? Bu zorlamayla, onları kandırarak değil de ancak ikna yoluyla olabilir ve Gurdjieff'in All and Everything (Hepsi ve Her Şey) adlı kitabı bu radikal tarih hakkındadır. Dünya berbat bir halde. Öyleyse bu konuda ne yaparız? İlk aşamalarda, insanları bu kadar çok sayıda hayvan kurban etmek zorunda olmadıkları anlamına gelecek bir şey yapmaya kandırmak için tüm o tuhaf mitolojileri, dinleri vb. üretebilirsiniz. Ve bu kitap tüm bu sürecin zekice sergilenişidir. Aslında kısmen Buda'nın hayatından da izler taşır, o da hayvan kurban etme uygulamasına dair kaygılar taşırdı. O duygusal açıdan değil de derinden müşfik bir insandı. Kendilerini dönüştürmüyor oldukları için insanların diğer insanlara ve diğer yaşam biçimlerine ne yaptıklarının önemini görmüştü. Bizler potansiyel açıdan böylesine olağandışı varlıklarız; öyle olağanüstü yapılarız ki dışımızdaki evrende, dışımızdaki dünyada görebildiğimiz her şeyi kendi içimizde sergileyebiliriz. Bizler gerçekten de mikrokozmosuz.

Öyleyse bu alem motivasyon alemidir: "Neden?" Ve tüm bunları çok zor hale getiren eşik de işte buradadır. Çünkü nedenin, amacın anlaşılması olmaksızın, bunlara iyice nüfuz ediş olmaksızın bu çeşitli olasılıkların hepsi -Gurdjieff çalışmasından bir deyimle- kirlenmiş hale gelir. Geçilecek eşikler vardır.

Gurdjieff'in sunduğu kozmolojik fikirler ana hatlarıyla şunu önermektedir: Bu yaratılış vardır

ve farklı kanunlara itaat eden farklı dünyalar vardır ve bunlar evren boyunca farklı bölgeler oluşturmaktadır. Bir bütün haline gelmeleri gerekmektedir, işte bu nedenle bu çeşitli bölgeler arasında iletişim olmak zorundadır. Gurdjieff dolayısıyla daha yüksek dünyalardan tesirlerin daha aşağı bölgelere girmesi gerekir demişti. Bu bize garip görünebilir: örneğin, güneşin varlığının yeryüzünün varlığına girmek zorunda olması. Başka bir bölgede insan olasılığından başka olasılıkların olduğunu kabul edersek, o zaman tüm bölgenin içinde olan şey bütünü adına, ergeç bizimle iletişime geçmelidir. Gurdjieff bu gezegendeki yaşamın varoluşunu güneşi yeryüzü ile bağlantılandırma yolu olarak sunmuştur; Rusya'daki materyalist bilimci Vernadsky'ninkine benzer bir görüştür bu. Bu fikirleri izleyerek bunları doğrulayıp doğrulayamayacağınızı ve kendinizi, her yerde olan bir evrensel eylemin içine daldırıp daldıramayacağınızı kendi başınıza görebilirsiniz. O zaman bu, kiliseye gitmek gibi hafta sonu yaptığınız bir şeyle ilgili değildir. Aslında bu, her yerde mevcut olan bir evrensel eylemdir. Objektif anlamıyla bu eylemle ne kadar çok bağlanabilirseniz kendi çalışmanıza o kadar çok güç akar.

Bunu yalnızca kişisel bir kaygı olarak aldığımız sürece, bunu gerçekleştirmenizi sağlayabilecek enerji kaynaklarından o kadar kesilmişsinizdir. Görüyorsunuz ya, tüm dinlerde onlardaki “olanak verici enerjiler”e dair bir şey vardır. Sufizmde baraka, Hinduizmde shaktipat vb. Bunlar genellikle bir şeyin olmasına

enerji vermek, olmasını sağlamak için bu enerjiyi doğrudan bedenlerinden çıkartıp aktaran azizlerle ilgilidir. Süptil enerjilerin toplandıkları kutsal mekanlar vardır ve bunlar, şeyleri yapmanız için size de enerji verebilirler. Daha içe yönelik bağlantı yolları da vardır; örneğin, Gurdjieff'in kendi “şuurlu hırsızlık” egzersizi: kutsal mekanların enerjilerine bağlanabilir ve kendinize enerji çekebilirsiniz. Bunu ancak insan gürültüsü ve kaosu şu anki algımıza baskın olabilse de tüm bu gezegenin anlamlı bir şekilde idare edildiğini idrak ederseniz yapabilirsiniz. “Kozmik yumurtadaki çatlak” vb. egzotik fikirlerimiz vardır ve her türden mitsel ve dramatik betimleme başka dünyalarla bağlantı kurma ihtiyacını işaret etmektedir. Bu kendiniz üzerinde gerçekleştireceğiniz her eylemin özel bir ekstra enerji gerektireceğini ve bu enerjiyi elde etmek için onun kaynaklandığı yerle bağlantıya geçmek zorunda olduğunuzu idrak etmekle alakalıdır. Bunu şuurlu yaparsanız, suç oluşturamaz. Yalnızca almazsınız. Gerçekten insan rolünüzü yerine getiriyorsunuzdur. Olmakta olan, neyin gerçeklik olduğu üstünde bir denetiminiz olur çünkü belirli bir miktarda cevhere ihtiyacınız vardır. Bu belirli cevher insanlar arasında eşit paylaşılmış olsaydı, hiç kimseye herhangi manalı bir şey yapmaya yetecek kadar düşmezdi. Demek ki bu durumda, çoğu insan onu istememektedir. Bu nedenle, isteyecek olursanız, bu cevherden bol miktarda vardır. Size gerçekliğin bir algısını verecektir, sonrasında bir şans olabilir.

Bennett de *The Dramatic Universe* (Dramatik Evren) adlı dört ciltlik

eserinde bu türden şeyleri sergilemeye girişmişti: enerji kaynaklarına erişim ve dönüşümümüz için gereken yardımı sağlayacak bir evren imgesi oluşturmak. Bu eserde varoluş seviyelerini, tarihin doğasını, düşünce sistemlerini, toplum yapılarını, zihnin doğasını vb. tüm konuları işler; bu adeta işlevi daha yüksek bölgelere ve güçlere bağlanmamızı sağlamak olan, evrenin yapısına ve doğasına dair bir ansiklopedidir. Bennett az önce sözünü ettiğim türden öğretilerin içinden geçebileceğimiz geçitler olmayıp kendi içlerinde sonuç haline gelmesiyle ilgili sorunu görmüş ve geçitler açmaya koyulmuştu.

Gurdjieff ilahi geçitlerden biri ve kendimizde halen kalmış olan şu sakin güç olan vicdanı kişinin hissedebileceği her şeyi bir anda hissetmesi olarak tarif etmiştir. Benzer şekilde, şuurlu da kişinin bilebileceği her şeyi bir anda bilmesidir. Vicdan için dilimizdeki kelime köken itibarıyla “birlikte bilmek” anlamına gelir. Böylece, Gurdjieff'in öğretisi hakkında bahsettiğim muammaya geri döneriz. İnsanlar hoşlandıklarını almış ve o parçayı izlemiştir. Parçaların hepsini yapmak, eylemlerin hepsini yapabilmek

ise başka bir şeydi çünkü bu bize olağan yoldan hiç yapamadığımız, olağan yoldan yapmayı sürekli olarak haklı çıkardığımız bir mücadele sunmaktadır. Ama bunun hepsini bir anda kavramalısınız çünkü aksi takdirde, bunun herhangi bir anlam ve önemini göremezsiniz.

Gurdjieff'in ünlü aforizmalarından biri de şöyledir: “Bilmek hepsini bilmek anlamına gelir. Hepsini bilmemek, bilmemek anlamına gelir. Hepsini bilmek için yalnızca biraz bilmek şarttır. Ama bu biraz bilmek için ilk başta hayli çok bilmek şarttır.”

Bu mücadeleye ayak uydurursanız, o zaman farklı bir şey meydana gelebilir.

Bennett ise önceki çağlarda otoriteler vardı, sistemler vardı, insan kültürünü yöneten mutlaklar vardı ama bunların artık insan kültürünü yönetemediği bir dönem geliyor, demektedir. Şimdi kendimizi içinde bulduğumuz geleceğe hazırlanmıştı. Şimdi kendimizi içinde bulduğumuz durumda -ki gezegen üstünde gerçekten de yenidir- Gurdjieff'in psikolojik hakikatlerini genel bir tarihsel anlayışta fark etmekteyiz. İnsan ırkı dışsal meselelerde giderek daha birleşmiş hale geliyorken zihinsel açıdan daha parçalanmış hale geliyor. Kültür birbiri için anlaşılabilir oldukları için birbirleriyle savaşta olan bilişsel değerler üretmiştir. Her bir bölge veya hizip bütünü bir kısmını almakta ve kalanını görmezden gelmektedir. Dünyanın neredeyse hiçbir yerinde durumun tümüne bakan herhangi bir kişi yoktur. Herkes yanlı, herkes subjektif ve dar görüşlüdür. İletişimdeki ve taşımacılıktaki vb. belirli teknolojik değişimler nedeniyle bunu fark

edebiliriz. Ama söylemeye çalıştığım şey, bu dönemde siz dünya çapında herhangi bir alanda herhangi bir zeki politika oluşturma veya farklı fikirleri tutarlı bir bütün içinde bir araya getirmeye yönelik bir girişimi herhangi bir yerde görmemektesiniz. Bunun nedeni, bunun ortaya çıkabileceği tek kaynağın bunu kendilerinde yapabilen bireyler olmasıdır. Gurdjieff'in bu bakış açısını hani neredeyse tamamen diğer yana çevirerek size bir tablo önermek istiyorum: İnsanlar onun çalışmasının kadim kaynaklardan geliyor olduğunu söyleseler de bence onun çalışması gelecekte, şimdiden gelmektedir. Biliyorsunuz, zaman tuhaf bir yaratıktır. Bu tuhaf fikrimi kabul edin ya da etmeyin, artık dünyada ancak Gurdjieff'in araştırmalarından çıkan radikal tekniklerin türünün işleyebileceği bir gereksinim büyümektedir. Bennett'in koruyup sürdürmeye çalıştığı fikir buydu. Ayrıca Çalışma'yı sürekli yenileme gereksinimini de göstermişti, ne de olsa fizik ve matematik ile ilgiliydi ve tüm sistemlerin zamanla daha aşağı seviyelere düştüğünü anlamıştı. Herhangi bir yolda belli bir süre gittiğinizde o şey karşıtına dönmeye başlar. Ancak kişinin yaklaşımının tüm yapısını değiştiren mücadelelerle kendini tekrar tekrar karşı karşıya getirmek yoluyla evrimleşmeye devam edebiliriz.

Dolayısıyla Bennett, Gurdjieff'in çalışmasını Gurdjieff'in çalışmasını ihlal eder görünen bir tarzda devam ettirmek gibi zor bir durumla karşı karşıya kalmıştı. Çünkü bir anlamda, Gurdjieff çalışması diye bir şey yoktu. Bu yalnızca, tarihteki belirli bir noktada, tarihteki başka ve birbiriyle

iletişimde olan belirli noktalarda sizin ve benim gibi insanlar üstünde etkili olan fikir zerkleriyle bağlantılı olan bir fikir zerkiydi. Bunun için herhangi bir sistem söz konusu değildir.

Kitaplar var, Gurdjieff hareketleri var, egzersizler var ama Çalışma bu değil, hiçbiri değil. Neden? Çünkü -konuşmamın ilk yarısında sunduğum tabloya inanırsanız- hep ilk başta gelmiş olduğu yerden başlamaktadır. Çalışma sırf bazı insanlar çaba harcadıkları, akıllı oldukları veya çok şeyi hatırladıkları için çalışmaz. İşitmenin yerini alacak şey yoktur; tıpkı saz duvardan tanrıların sesini işiten ve böylece ne yapılacağını bilen Sümerli Ziusudra'nın kadim mitinde betimlendiği gibi.

Anlıyorsunuz ya, Gurdjieff'in mesajının doğasında olan mücadele türü, onu kavramak ve ondan anlam çıkarmak, onu uygulamak ve ona kendi katkımızı bulmak için biz bireyler için sürekli yenilenen bir mücadeledir. Gurdjieff, Doğu ile Batı'yı birleştirmek açısından olağanüstüydü. İçkin despotluk ve otoriterlik gibi insanlara dayattığı unsurları Doğu'dan aldı ve bir gurunun nasıl olması gerektiğine ilişkin yüzyılımızın imgesini oluşturdu. Onu yalnızca taklit etmek yanlıştır.

Onun bu bildirimini tarafından uyarılan bu rabıtaadaki yerimizi bulabilmemizin yolu dosdoğru olmayacaktır. Bunda o kadar çok şey vardır ki kendi başımıza yaratmalı, kendi başımıza bulmalıyız. Gurdjieff ilk kitabı All and Everything'ten (Hepsi ve Her Şey) birinciye kıyasla hayli sade olan Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar'a, arkadaşlarını anlattığı otobiyografisine geçer. Bunlar neden olağanüstü insanlardır? Özel güçleri olduğu veya dahi veya aziz oldukları için değil, bunlarla hiç ilgisi yoktur. Olağanüstüdürler çünkü gerçekliği arayışlarında birlikte çalışabilmişlerdi. Onları olağanüstü yapan buydu. Gurdjieff'in tüm yazılarında insanların önüne getirip koyduğu paradigma buydu. Kısa bir süre için bile olsa insanlar bir araya gelip gerçekliğe ilişkin sahici bir araştırma yapabilirlerse bu büyük bir katkıdır.

Kendinizle ilgilendiğiniz veya kendinizi geliştirme çabalarına giriştiğiniz sürece, bu şey sizin renginize bürünecektir. Size doğru gelmekte olan bir eyleme giriştiğiniz anlayışını elde etmek son derece zordur. Gerçekten de bizimle iletişim kurmayı, bize bilgelik vermeyi, bize anlayış vermeyi dileyen bir şey var. Ama bunun gerçekleşmesi için kendimiz ile o bilgelik arasında doğru ilişkinin kurulmuş olması gerekir. Ve bunu yapmak bizim için çok zordur. Hayatının son yıllarında Bennett, insanlar için yeni bir kutsal imge geliştirmek istemişti. Koşullanmamış Doğa'nın kutsal bir imgesini oluşturmak istedi ve bundan hayli radikal tarzda söz etti. Herkesin sandığının aksine, "Doğayı sevmeye başlamalıyız," demiyordu. Doğanın

bizi sevdiğini idrak etmeliyiz, diyordu. Onun yaptığı büyük katkı budur.

Şahsi bir ekleme yapayım: Kendine güveni hiç olmayan sefil biriydim. Ölümünden birkaç yıl önce Bennett'i görmeye gittim ve bu türden çalışmaya başlamış insanlar gibi zırlamaya başladım: "Ah, Bay Bennett. Kendi üstümde çalışmıyorum. Başaramıyorum!" O ise, "Önemli değil. Kendi üstünde birazcık çalış; bu kas geliştirmek gibidir," dedi. İşleyen doğaüstü enerjiler olduğunu anlattı. İşimiz onlarla bağlantı kurmaktır. Gerçekten de çalışmakta olan bir şey var. O şey tüm evreni, yeryüzündeki bu yaşamı üretmiştir. Son derece etkin ve çok pozitifdir. Ahmakça pozitif olabilirsiniz veya şuurlu pozitif olabilirsiniz. Enerjimizin hepsini, zekamızın hepsini, kalbimizi, her şeyi davet eden bir şey olabilir. Bizim her şeyimizi talep eder. Gurdjieff'in All and Everything (Hepsi ve Her Şey) adlı kitabı aslında evrenin kanunlarını anlamak bakımından Gurdjieff'in ne kadar akıllı olduğunu gösterme amaçlı değildir. Kitabın amacı zihninizi tamamen uçurtmaktır. Düşünebildiğiniz kadarının sınırını, muhtemelen kavrayabildiğiniz kadarının tam kenarını derinlemesine araştırmıştır. Kitabın asıl amacı buydu: Düşünüşünüzü gidebildiğinizce uzağa taşımak. Sizi temizler. Ne de olsa düşünen varlıklarıdır. Evrenin yaratılışı, yapısı, insan yaşamının kökeni, kırk bin yıl önce ne olduğu vb. farklı şeylerle bilim dergilerini okuyarak değil, bunu kendi başımıza düşünerek, bunu kendimizde bularak mutabakata vardık. Bunu yapmalıyız, bunu sürekli olarak yapmalıyız aksi takdirde, yalnızca kültürümüz tarafından

güdüdürüz. Şeylerin kökenine dek gitmeye, sorular sormaya, ihtiyacımız olan yardımı bulmaya çalışmalıyız. Buna tamamen gömülmüşken bile kişi emin değildir. Hiçbir garanti olamaz. Size kim garanti verecek ki? Biri çıkıp da, "Harika gidiyorsun!" derse, ona güvenmeli misiniz?

Bu olağanüstü bir dönem; Gurdjieff'in ilk ortaya çıkışının üstünden yüz yıldan az zaman geçmişken, dış dünya engin bir kaynayan sorunlar laboratuvarı haline geliyor. Ve bizler içsel karmaşıklıklarımızla ve çelişkilerimizle dışsal olarak yüz yüze geliyoruz. Olmakta olan budur. Gerçekliği ne kadar çok kavrayabilir ve meselenin bütününe göre davranabilirsek, o kadar çok paylaşırız.

Anlayabildiğim kadarıyla bu yol hakkında söyleyebileceğim son şey ise şu: Önceden asla bilemeyiz. Bu sürekli bir keşfetme yoludur. Bu yol bir Afgan manastırında geliştirilmiş çalışma tipi teknikleri uygulamakla ilgili değildir. Bu sabit yöntemlere ihtiyacımız yok, bu sabit düşünce kalıplarına ihtiyacımız yok ama onlara gerçekten dalmadıkça, onların içini tam anlamıyla dışına çıkartmadıkça asla onların ötesine geçemeyiz. Üstünde fikir birliğine varılmış hiçbir yanıtı olmayan temel sorularla boğuşmalıyız. Zihinlerimizi kasten bu sorularla uğraştırmalıyız, aksi takdirde bu zihin bizi istemeyerek de olsa zehirleyecektir. Aynısı tüm parçalarımız için geçerlidir. Gurdjieff'in mekanik olduğumuza ilişkin ihtarları ve diğer her şey birer mücadele çağırısıdır. Bir olgunun tarif edilişi değildir. Bu buna rağmen bir şey yaratma mücadelesidir.

Sanırım, Gurdjieff'in fikirlerinden dolayı, "Bu deli nereden biliyormuş? Ne diye bu kadar kendinden emin?" diye kendinize soracak kadar rahatsız olmanız amaçlanmıştır. Bunu alıp da kendinize uyguladığınız anda işler değişir. Aslında uyanmanın en kesin yollarından biri uyuduğunuzu fark etmektir. Bu kadar. Uyuduğunuzu gerçekten biliyorsanız uyanırsınız. Öyleyse mekanik olduklarını görebilenler ancak mekanik olmayanlardır, uyuduklarını görebilenler ancak uyanmış olanlardır. Bunu özellikle vurguluyorum çünkü Bennett ile ilişkimde çok önemli bir noktaydı: Bennett, Gurdjieff'in öğretisinin, özellikle de karamsarlığına yapılan vurgu açısından, büyük ölçüde yanlış yorumlandığını söylemişti. Bu nedenle de Gurdjieff'in öğretilerini sömüren insanlar diğer insanları hırpalamakta, morallerini bozmakta ve içlerini daraltmaktadır. Bunlar insanlara gerçekten yararlı değilken yapılmıştı ve onları gerçekten incitmişti.

Bennett için çalışma neşeli bir şeydi. Melekleri işitmek gibiydi. Gerçekten neşeli bir şeydi çünkü insanlara kozmik olasılıkların kapılarını açmak gibiydi ve bu kapılar ancak olağanüstü bir şey, mantıklı olanın ötesindeki bir şey, ancak kuşkulanağınız ve asla garanti bulamayacağınız bir şey tarafından açılabilir çünkü o, farklı bir şeyler düzeninden gelmektedir. □

<http://www.duversity.org/> sitesinden çeviren:
Yasemin Tokatlı.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

06 EYLÜL Beden, Zihin, Ruh Tülin ETYEMEZ
13 EYLÜL Çocuklar ve Ruhsallık Levent KOSOVA
20 EYLÜL Kendimizle Barışık Olmak Gültekin ÇİLEKAR
27 EYLÜL Farkındalık ve Gölgelerimiz Fadime EMİR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •

Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

06 EYLÜL Sadıklar Planı'na Göre: Astral Madde,
Astral Beden ve Mantal Beden Nedir? Günay YALÇIN
13 EYLÜL Ruhçuluk Açısından Kuantum Düşünce Seyhan OKAN
20 EYLÜL Farkındalık ve Özgürlük Nihan ATAK
27 EYLÜL Tekrardoğuş Yasası ve Koruyucu Prensipler Ercüment KAYA

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılây - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •

email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcaklıkları nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. No: 134/1 Kat: 4 Daire: 401 Alsancak / İzmir Tel: 0232 464 00 17 Faks: 0232- 422 72 12

e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

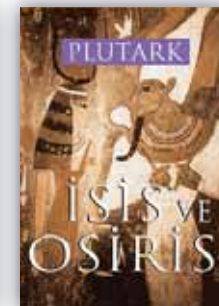
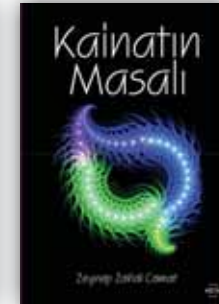
NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı9 TL
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz 15 TL	<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar:</i> G.I.Gurdjieff 18 TL
<i>Agarta:</i> Rene Guenon..... 12 TL	<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson 22 TL
<i>Akaşık Kayıtlar:</i> Rudolf Steiner 13 TL	<i>Ötealem Deneyleri:</i> Dr. Gary Schwartz 19 TL
<i>Ateş Üstünde Yürüyenler:</i> Joel Andre 5,5 TL	<i>Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz:</i> Sir William Barrett 8 TL
<i>Ayurveda:</i> Roy Eugene Davis..... 11 TL	<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin.....9 TL
<i>Bagawatgita "Rab'bin Ezgisi"</i> 11 TL	<i>PsikoRegresyon:</i> Dr. Francesca Rossetti 11 TL
<i>Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak</i>6 TL	<i>Psikosentez:</i> Will Parfitt 10,5 TL
<i>Bilinmeyen Gücümüz:</i> Dean I. Radin 21 TL	<i>Ruhlar Kitabı:</i> Allan Kardec 30 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>9 TL	<i>Ruhsal Alemin Işığ:</i> Silver Birch..... 10 TL
<i>Çocuklara Öyküler:</i> Yavuz Keskin6 TL	<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard.....6 TL
<i>Çocukların Unutulmuş Dili:</i> Lillian Firestone..... 17 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1:</i> Dr. K. Nowotny..... 10 TL
<i>DDA-Evren Dili:</i> Ingo Swann..... 11 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny 11 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir..... 19 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny 10 TL
<i>Dünya Tarihiçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin 22 TL	<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis 8 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue 25 TL	<i>Rüyalar:</i> Sevdâ Yücesoy 15 TL
<i>Enerjiler:</i> John G. Bennett 8 TL	<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •
<i>Enerji Beden Hekimliği:</i> Dr. Janine Fontaine.....9,5 TL	<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard.....7 TL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı:</i> Zecharia Sitchin..... 21 TL	<i>Semboller Ansiklopedisi:</i> Alparslan Salt.....30 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos 16 TL	<i>Şakra Teorileri:</i> Dr. Hiroshi Motoyama 16 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon 11 TL	<i>Tarımların ve İnsanların Savaşları:</i> Zecharia Sitchin..... 20 TL
<i>Eşzamanlılık:</i> Allan CombsMark Holland..... 10 TL	<i>Tarım'ın Eczanesinden Sağlık:</i> Maria Treben..... 20 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson..... 9 TL	<i>Tekrardoğuş 1. Cilt</i> 12 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt..... 7,5 TL	<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar:</i> G. I. Gurdjieff 18,5 TL	<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis..... 8 TL	<i>Umut Habercileri:</i> Paola Giovetti 12 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski 9 TL
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll 30 TL	<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i> John Willner..... 22 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll 30 TL	<i>Vizüalizasyon:</i> Ursula Markham 10 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pocollo 10 TL	<i>Yay ile Ok Atış Sanatında Zen:</i> E. Herrigel 5,5 TL
<i>Herkes İçin Ötealem Rehberi:</i> G.M. Roberts 13 TL	<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett 8 TL
<i>Her Şey Mümkündür:</i> Roy Eugene Davis 10 TL	<i>Yeni Çocuklar ve Ölümüne Yakın Deneyimler:</i> P.M.H. Atwater..... 17 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda..... 15 TL	<i>Yüce Alemleri Bilmek:</i> Rudolf Steiner 13 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	<i>Zaman Başlarken:</i> Zecharia Sitchin 20 TL
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik..... 8 TL	*****
<i>İçsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton..... 10 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i> 5 TL
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann 14 TL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i> 60 TL
<i>İlahi Karşılaşmalar:</i> Zecharia Sitchin..... 22 TL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i> 52 TL
<i>İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek:</i> P. D. Ouspensky..... 25 TL	<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i> 75 Euro
<i>İpnoz ve Ötesi:</i> Lee Pulos..... 9 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i> 10 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier 8 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i> 12 TL
<i>İsis ve Osiris:</i> Plutark 13,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i> 14 TL
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis 13 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36</i> 16 TL
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin..... 18 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i> 18 TL
<i>Kendini Bilan Evren:</i> A. Goswami..... 22 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i> 20 TL
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler..... 17 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i> 22 TL
<i>Kozmik Şifre:</i> Zecharia Sitchin 19 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i> 24 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulanması:</i> R. Eugene Davis 5,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i> 26 TL
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett..... 8,5 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i> 30 TL
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre 7 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i> 34 TL
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı..... 40 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i> 40 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett..... 8 TL	

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope 12 TL
<i>Bir Yaşamınz Daha Olsa:</i> Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl. 15 TL
<i>Cesur Ruhlar:</i> Robert Schwartz 18 TL
<i>Çılgın Sarkaç:</i> Itzhak Bentov 18 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham, Michael Ranucci..... 12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle 11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise 16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i> Judith Stanton, Pat Rodegast..... 18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir 10 TL
<i>Göksel ve Yerel Işıklar:</i> Wilton Kullmann 10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer:</i> Zeynep Camat 14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri:</i> U. Markham 11 TL
<i>İşğin Elleri:</i> Barbara Ann Brennan..... 23 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat..... 14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom 13 TL
<i>Kyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat 10 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor:</i> Jonathan Cainer 13 TL
<i>Küçük Mucizeler:</i> Judith Leventhal 11 TL
<i>Mandala:</i> Helga Fiala 18 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz 16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek..... 10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:</i> Robin Norwood 14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>
<i>Kurmak:</i> D. Zohar-Dr. I. Marshall 19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta 20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati 18,5 TL
<i>Zavallı Işıklardan Korunma:</i> W. Kullmann 11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği:</i> Jonathan Drake 17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol:</i> David Tame 16 TL
<i>Bilinmeyen Jung:</i> Stephan A. Hoeller 15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler:</i> Rosemary Brown..... 12 TL
<i>Frodo'nun Arayışı:</i> Robert Ellwood 15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları:</i> H. Wambach..... 16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi:</i> Stanislav Grof..... 18 TL
<i>İmgelemenin İyileştirici Gücü:</i> M. L. Rossman 16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji:</i> Papus..... 10 TL
<i>İyileşmenin Sıması:</i> Dr. Edward-C. Whitmont 16 TL
<i>Kabile Geri Dönüşü:</i> Janet Cunningham 15 TL
<i>Kalbin Dili:</i> Dr. Paula M. Reeves 15 TL
<i>Kaos:</i> John Briggs-F.David Peat..... 15 TL
<i>Kutsal Evrim:</i> Edouard Schure 15 TL
<i>Masal Dağ'ın Sırrı:</i> Gündüz Öğüt..... 10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri:</i> W. Budge 12 TL
<i>Mısırlıların Kökeni:</i> A. Le Plongeon 14 TL
<i>Nehrin İki Yakası:</i> Gündüz Öğüt..... 12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ):</i> Lorna St. Aubyn 10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası:</i> Dora Van Gelder 12 TL
<i>Psikoyolculuk:</i> John Perkins..... 10 TL
<i>Psikiş Arkeoloji:</i> Stephan A. Schwartz..... 16 TL
<i>Psikiş Şifacılık:</i> Alfred Stelter 18 TL
<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton 22 TL
<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton..... 20 TL
<i>Ruhsal Şifa:</i> Dora Kunz..... 16 TL
<i>Rüyalarımızın Yararlanma:</i> G. Öğüt 14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları:</i> F. Sills 15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>
<i>İçin Öneriler:</i> P. Brunton 10 TL
<i>Şafağın Getirenler:</i> Gündüz Öğüt 12 TL
<i>Uyanış:</i> Charles T. Tart..... 18 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi:</i> R. Sheldrake 17 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulanması</i>
<i>Audio CD:</i> Reşat Güner..... 15 TL
<i>Zamanda Yolculuk:</i> J. H. Brennan 12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>
<i>Gevşeme Teknikleri:</i> Reşat Güner 13 TL
Kozmos Yayınları
Fiyat Listesi
<i>Sakin Zihne Ulaşmak:</i> Robert Ellwood 10 TL
<i>Güç Noktalarımızı Keşfedin:</i> K. S. Davis 10 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme:</i> Karl O. Steober 10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

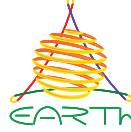
Entegrasyon
beden, zihin ve ruh

WCRT4 *Türkiye*

4. Dünya Regresyon Terapisi Kongresi

20-21-22 Ekim 2011, Kuşadası, İzmir

Bilyay Vakfı ve Avrupa Regresyon Terapisi Birliği (EARTh) Ev sahipliğiyle

WCRT4 ÖN-ATÖLYE ÇALIŞMALARI (17-18 Ekim 2011)

Hans TenDam/Hollanda (Kişilik Ötesi Bütünleşmeler)

Anita Groenendijk/Hollanda (Kas Testi ile Tutunmuş Enerjileri ve Geçmiş Yaşam Regresyonu Verilerini Bulmak)

Neeta Yuvraj/Hindistan (Redikall Şifa ve Regresyon Terapisinde Kullanımı)

Trisha Caetano/ABD (Yöntemlerin Bütünleşmesi: Regresyon Terapisi ile Psikosentez, Gestalt ve Danışan Merkezli Terapinin Sergilenmesi)

WCRT4 ATÖLYE ÇALIŞMALARI (20-21-22 Ekim 2011)

Pavel Gyngazov/Rusya, Bonnie Cripe/ABD, Yuvraj Kapadia/Hindistan,

Milton Menezes/Brezilya, Andy Tomlinson/İngiltere, Reena Kumarasingham/İngiltere,

Diba Ayten Yılmaz/Türkiye, Monique Houben/Hollanda, Karen Stemkens/Hollanda,

Janet Cunningham/ABD, Athanasios Komianos/Yunanistan, Barbara Pomar/ABD,

Jordan van der Zeijden Campos/Brezilya ve birçok isim daha

PANEL

Richard Stammeler/ABD

(Yeryüzünün dışından ve içinden varlıklar ile deneyimler ve terapi)

Kimler katılabilir:

Regresyon Terapisi Uzmanları, Öğrencileri, Doktor, Psikolog, Psikiyatrist, İpnoz eğitimi almış kişi ve uzmanlar, enerji çalışması uzmanları

Daha ayrıntılı bilgi, sunum başvuruları ve kayıtlar için:

info@regressioncongress.org

www.regressioncongress.org

Not: Ana salonda Türkçe çeviri yapılacaktır.

Program Komitesi:

Tülin Etyemez

Marion Boon

Milton Menezes

Bob Holmes

Marina Paulo Eberth